

Tájéoló

2014 | 4

a BTFSZ lapja

32. évfolyam

**Ifjúsági Európa -bajnokság
Ízletes kecskefalatok...
Váltóbajnokság - 2014
Felnőtt világbajnokság**

A „JÓ TANULÓ, JÓ TÁJFUTÓ” PÁLYÁZAT KIÍRÁSA

Dr. Fekete Jenő György, a BTF SZ tisztelbeli elnöke ez évben is meghirdeti a „Jó tanuló, jó tájfutó” pályázatot. Jutalomban részesülnek a tanulmányokban és a tájfutásban (bármely szakágban) egyaránt legjobb eredményt elért egyetemi és főiskolai hallgatók.

A pályázaton részt vehet minden, első alap-, mester- vagy osztatlan képzésben résztvevő, bármely magyarországi egyetemen, vagy főiskolán tanuló, nappali tagozatos hallgató, aki valamelyik budapesti tájfutó szakosztály igazolt versenyzője.

A pályázaton nem vehet részt az a hallgató, aki legalább 3,01-es tanulmányi eredményt nem ért el a két értékelendő félév összesített átlagában, és az alább feltüntetett sportkategóriák egyikéből sem tud eredményt felmutatni. Értékelendő tanulmányi időszaknak számít a 2013/2014-es tanév őszi és tavaszi szemesztere (keresztféléves rendszerben értelemszerűen ugyanez a két félév). Sport-teljesítmény szempontjából a 2014. évben elért eredmények számítanak.

A pályázat nem függ más szervezetek által adott tanulmányi ösztöndíjtól, pályázattól, vagy egyéb jutalomtól.

Az elbírálás szempontjai

Tanulmányi eredmény: A 2013/14-es tanév őszi és tavaszi szemeszterének összevont tanulmányi átlaga.

Sporteredmény: EB/VB (egyéni/váltó), Egyetemi és Főiskolai VB (egyéni), Magyar bajnokság (egyéni/váltó) A magyar válogatott programjában lévő kiemelt nemzetközi verseny, Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (egyéni/váltó)

A pályázathoz kapcsolódó igazolásokról A pályázatot a hiánytalanul kitöltött EGYÉNI NEVEZÉSI LAPON kell benyújtani. Erre kell rávezetni az egyetem/főiskola Tanulmányi Osztályának ill. a szakosztály vezetőjének igazolását az elért eredményekről. Az értesítési címet csak akkor kell kitölteni, ha az nem azonos a lakáscímmel.

Egyéb tudnivalók

■ az Egyéni Nevezési Lap levehető a BTF SZ honlapjáról (www.btfisz.hu)

■ a pályázat benyújtásának határideje: 2014. december 2. A pályázatot a Budapesti Tájfutók Szövetségében (1053 Budapest, Curia u. 3.) kell leadni, vagy a következő címre elküldeni: Dr. Fekete Jenő György, 1113 Budapest Bartók Béla út 92-94. B. lh. V. em. 52. e-mail: fekete.jeno1@chello.hu.

■ az ünnepélyes díjkiosztó ünnepséget 2015. januárjában tartjuk a Budapesti Tájfutó Napok keretében. Az első három helyezett pénzjutalomban részesül és oklevelet kap.

■ nem a kiírás szerint benyújtott, vagy a pályázati határidő lejártá után benyújtott, ill a valóságnak nem megfelelő adatokat tartalmazó pályázatok kizárásra kerülnek.

■ a pályázattal kapcsolatban további felvilágosítást ad: Dr. Fekete Jenő György, tel: 385-6373, e-mail: fekete.jeno1@chello.hu Budapest, 2014. augusztus 6

KEDVEZMÉNYES TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS

A Tájéoló Szerkesztősége, mint minden évben, most is meghirdeti a Tájéoló kedvezményes előfizetési akcióját. Az akció a Hungária kupa időpontjától év végéig érvényes.

A kedvezményes előfizetési díj **2500 Ft**. Ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent 2014. évi számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is postázzuk. Ráadásul minden ilyen előfizetőkön átvehet egy teljes garnitúrát az elmúlt évben megjelent számokból.

Az előfizetési díjat átutalással lehet fizetni: AXA Bank, Számlaszám: 71000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége. Sokkal egyszerűbb, ha a BTF SZ-ben vagy a nagyobb versenyeken, országos bajnokságokon személyesen rendelve meg a lapot.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2014 4. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Nagy Krisztina,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzártá megjelenik

4. szám 08. 05. 08. 15.

5. szám 09. 30. 10. 10.

6. szám 11. 11. 11. 21.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

Ifjúsági Európa-bajnokság 2014. június 26-28. Strumica, Macedónia

SZUROMI HANGA EURÓPA-BAJNOK

A 16 fős versenyzői delegáció kiválóan szerepelt az idei Ifjúsági Európa-bajnokságon. A csapatból 13 fő az egyéni számok valamelyikében 30-on belüli helyezést ért el, így az összteljesítmény kiegyensúlyozottan erősnek számít amellelt, hogy a váltók többsége is jól helyt állt. A pontot az i-re Szuromi Hanga Európa-bajnoki címe tette fel, amelyre kilenc éve nem volt példa (2005-ben Péley Dorottya nyerte a sprintet). Gera Tibor szövetségi kapitány beszámolója következik.

Kedd délután, 10 órány utazás után fél 5 körül megérkezett a válogatott Strumicára, ahol elfoglaltuk a szálláson a kétágyas szobákat. A szállás korrekt, minden szoba klímás, TV és hűtő is volt, így biztosított volt a megfelelő pihenés a fiataloknak. Egy kis átmozgató edzés után bementünk a városba, és egy pizzériában megvacsoráztunk. Az átmozgató Dalos Máté és Szuromi Hanga is részt vettek (előbbi a KOB-ot kihagyta kisebb bokasérülés miatt, utóbbi az OB-n még lázas volt, így ott nem is indult), így mondhatni, hogy a csapat egészségesen várta az EB-t. Szerdán terepbemutatókon vettünk részt, délelőtt az erdein és délután a sprinten. Délelőtt a normál és váltó terepbemutatón voltunk, ahol ismét megállapíthattuk, hogy nem

lesz egyszerű! Nagyon meredek és szabdalt hegyoldalokban mozogtunk, a halványzöld is elég sűrű volt, az úthálózat átlagos. Hazai terepeink közül a domborzata a Zajnátra hasonlít talán a legjobban, de a terepfezetet a Bükkre. Mivel tudtuk, hogy kevés pont lesz, így sejtettük, hogy az útvonalválasztáson lesz a hangsúly, és küzdős terep lesz. A terep közepén az egyik széles úton egy tehéncsorda álldogált, így sokan a meredek hegyoldalban próbálták kikerülni a bocikat. Reméltük, hogy a versenyen nem lesznek ilyen akadályok!

A sprint terepbemutató nem okozott eddig meglepetést, de gondoltuk, hogy várhatóak lesznek mesterséges kerítések az útvonalválasztás megnehezítéséhez (ezt be is mutatták a terepbemutatón). A betonfalakat

nem ábrázolták áthatolhatatlannak, Ferivel egy-két helyen nem mertünk volna leugrani és azt is áthatolhatónak ábrázolták.

Mit lehetett tudni a terepbemutató után? Az átfutás és a cél is Strumica főterén lesz. Átfutás után sétáló utca, majd egy nagy parkban folytathatják. A belvárosban van sok kapu és udvar is, amit biztos kihasználnak a pályakitűzők. Erre felkészülni egy esténk maradt.

Csütörtök reggel mindenki biza-kodóan várta a 10 órás rajtot. Az időjárás meleg volt eső nélkül, reggel 8-kor 27 fok, majd óránként 1 fokot emelkedett. Az előzetesen közreadott térképhez köze nem volt az EB sprint verseny terepének. Gyors, lapos, egyszerű terepet adtak közre, a verseny viszont egy meredek hegyoldalban kezdődött, majd a belvárosban a zegzugos udvarokban folytatódott, amire viszont a terepbemutató alapján számítani lehetett. Nehéz volt egy nap alatt átállítani erre a csapatot, ennek ellenére nagyszerű eredmények születtek. Az átfutó után a belvárosban hibáztak többen is közülünk, ahol mesterséges kerítésekkel nehezített-

A csapat

ték meg az útvonalválasztási feladatot. Kiemelkedő eredményt Dalos Máté és Weiler Virág ért el, akik a 10. helyen végeztek, illetve a még 14 éves Hajnal Dorka a 12. helyre küzdötte fel magát! Nagyon szép eredmény F16-ban Zacher Márton 25. és Szuromi Mátyás 35. helye, F18-ban Mészáros Mátyás 32. helye, N16-ban Vékony Vanda 21. és Szuromi Hanga 24. helye, N18-ban Viniczai Csenge 22. helye.

Fél 8-tól este 10-ig a megnyitón vetünk részt, amin jól érezték magukat a fiatalok: a néptánctól a modern mai zenéig mindent láttunk és hallottunk. A rendezők 20-30 perc erejéig még táncra is tudták venni a fiatalokat a főtéren.

Pénteken a normáltávon, mint már értesültetek róla, Hanga szenzációs futással nyert, de a többiek is

nagyon jól szerepeltek, büszkék lehetünk a sok 20-on belüli helyezésre. Egy EB-n, ahol kategóriánként 90-100 válogatott indul, még a 30-on belüli eredmény is kiváló teljesítmény. A normáltávon már azt

kaptuk, amire egész évben számítottunk: egy nehéz, technikás, meredek, szabadtal terepet, ahol a tájékozódási feladatokat többen is nagyon jól megoldották. A technikai feladatok megoldásában a döntő a jó útvonalválasztás volt, de a pontfogások sem voltak egyszerűek.

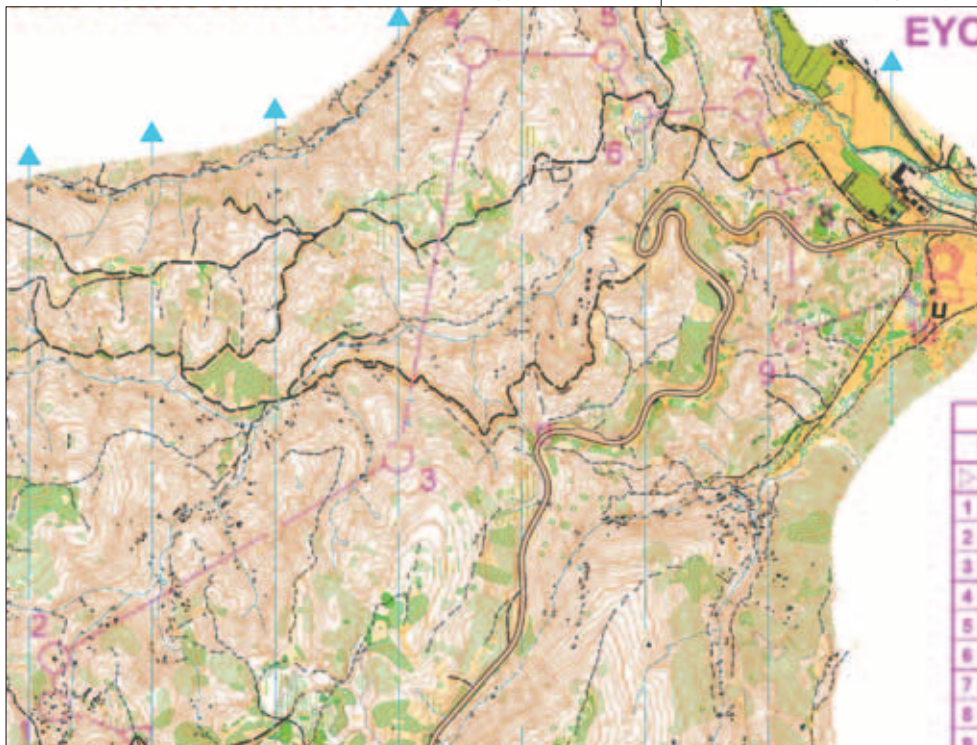
A befutópontra egy saras patakol-

Hanga a dobogón

dalban kellett átfutni, ahol többen is (akaratlanul) szórakoztatták a nagyérdeműt, és fenéken csúszva, hasra esve, cipő nélkül futottak be a befutón. Egei Patriknak is sikerült hasra esnie, így úgy nézett ki, mint egy dagonyyázó kismalac, amikor beérkezett a célba!

A normáltáv napján lényegesen job-

Az W16-os normáltáv pályája, amin Hanga győzött

ban szerepeltünk, mint a sprinten, és itt nemcsak Hanga első helyére gondolok, hanem a csapat összeteljesítményére. Kiemelném F18-ban Dalos Máté 17., Miavecz Balázs 22. és Mészáros Mátyás 28. helyét, de a legelsőnek induló Szűcs Botond 39. helye is tapsot érdemel. F16-ban Egei Patrik 13. helye és Zacher Márton 19. helye emelkedik ki, de a szintén a mezőny legelején induló Ormai Mihály 29. helye is szép siker. A 16-os lányoknál még Pataki Réka került az első húszba, aki a 16. helyen végzett, Vékony Vanda pedig az első harmincba küzdötte be magát. A 18-as lányok a befutás pillanatában nem voltak megelégedve a futásukkal, pedig szerintem szép helyezéseket értek el! Viniczai Csenge 12., Szuromi Luca 14. és Weiler Virág 22. helye érdemel dicséretet. Az eredményhirdetés több, mint egy órát csúszott, mert nem tudták megírni az okleveleket, így már nagyon éhesen és fáradtan, de meghatódva hallgattuk meg a Himnusz Hanga tiszteletére!

Este 8-10-ig a banketten vettünk részt, amin jól érezték magukat a fiatalok és kitáncolták az esetleges izom fáradtságot. Mi csapatvezetők egy elkülönített részen fogadón vettünk részt, ahol már megint enni kellett! A gyűrőnk, Horváth Jenő is kidolgozta magát, hiszen ezen a napon még többen igényelték a fáradt izmaiknak a masszázst. Sérülés nem történt, csupán a korábban szerzett „sebek” gyógyítását kellett orvosolni.

Szombaton a váltóra került sor a terep aló részén, ahol már több volt az aljnövényzet és a bokros ligetes terület. A váltók a tervezett szerint álltak fel az előző számban megírtaknak megfelelően:

N16: Pataki Réka, Vékony Vanda, Szuromi Hanga

F16: Zacher Márton, Egei Patrik, Szuromi Mátyás

N18: Weiler Virág, Szuromi Luca, Viniczai Csenge

F18: Mészáros Mátyás, Miavecz Balázs, Dalos Máté

A versenyt egy tenyérnyi térképen bonyolították le. Egy laposabb, de lényegesen bozótosabb terepen sajnos többen is több percet hagytak a pályában, így egy kissé elmaradtak az eredmények a várakozástól.

Részlet az M18 sprint pályából

„Bosszantó” helyezéseket értek el lányaink, hiszen a serdülő váltó a 4., míg az ifi váltó a 7. helyen végzett, ami nagyon szép eredmény, de ezek a helyezések azok, amelyek – egy kis szerencsével – ha eggyel jobbak, mindjárt másképpen festenek, főleg úgy, hogy az ifi lányok 5 mp-et kaptak a 6. helyezettől. A serdülő fiúk a 9. helyen végeztek. Az ifi fiúk közül senkinek sem sikerült jót futnia, így ők a 15. helyen végeztek, sajnos ez nem az ó napjuk volt.

A rajt negyed órát csúszott, mert nem lettek kész a cél építésével a rendezők. Reggel a korán kérkezőket furcsa látvány fogadta. 10-12 rendező nagy erővel építette az átfutáshoz a hidat, aminek csupán az volt az értelme, hogy a váltáshoz beálló versenyzők ne keresztezzék az átfutókat, de ezt egy rendező oda-

állításával megoldhatták volna. A váltó szalagozását pedig Zsigmond Száva és Sümegi János (nemzetközi ellenőrzőbírók) végezték, furcsa látvány volt őket látni, ahogy karóznak a célban. A versenyt egy idő után nem lehetett követni, mert az átfutópontot mindenki kétszer is érintette, így nem lehetett tudni, hogy a többi váltó embere éppen hányadik pontfogásnál tart.

Az órszágok pontversenyét is kihirdet-

1. Finnország	3-4-2
2. Csehország	3-1-5
3. Svájc	2-4-0
4. Lengyelország	1-0-2
5. Norvégia	1-0-1
6. Magyarország és Portugália	1-0-0

ték az eredményhirdetés végén, ahol Hanga győzelmének köszönhetően a nagyszerű 6. helyet szereztük meg.

A Strumica Open résztvevői, akik egyben a szurkoló táborunk is volt, a verseny alatt végig biztatták a mieinket, amiért köszönet nekik, hiszen délután a 30 fok feletti melegben még futniuk is kellett úgy, hogy délelőtt sem tudtak árnyéknak lenni a célban. Összességében nagyszerűen helytálltak a fiatalok, és még nagyon sok fejlődési lehetőség van előttük. Gratuláció és egyben köszönet is Viniczai Ferinek, akinek mind az 5 tanítványa jól szerepelt az EB-n, és akivel együtt segítettük a csapatot Strumicán. Nagyon köszönöm Novai Évának a felkészülés és az utazás megszervezésében nyújtott segítségét. Köszönöm a segítséget és egyben gratulálók a felkészítő edzőknek, a szülőknél és mindenki másnak, aki egy picivel is hozzá-tett a jó szerepléshez! Köszönet és elismerés Horváth Jenő gyűrőnek, aki (kézilabdás létére) vállalta, hogy karbantartja a gyerekek izmait, sérüléseit, és még a lelkiállagukkal is foglalkozott.

A magyar válogatott csapat honlapja: bestof.orienteeing.hu

Az EB honlapja: <http://eyoc2014.mk/>

MAGYAROK SZEREPLÉSE AZ IFJÚSÁGI EURÓPA-BAJNOKSÁG UTÓBBI 20 ÉVÉBEN

Az első hivatalos Ifjúsági Európa-bajnokságot 2002-ben rendezték Lengyelországban, idén zajlott tehát a 13. Ezt az időszakot megelőzően Youth Match volt a neve. A hivatalossá váláskor egy sprint számmal bővült ki, és így alakult a kétnapos program a ma is ismert sprint-normál-váltó háromnapos rendezvénné selejtezőfutamok nélkül. A résztvevő nemzetek száma csak ezután pár évvel bővült ki jelentősen: a skandináv országok 2008 előtt nem tartották fontosnak, hogy fiataljaikat ilyen tétversenyre küldjék, ez mára azonban megváltozott, és az ifik is szinte világszínvonalú kontinensviadalt vívnak erről évről évre.

A 18 év alattiak Európa-bajnokságán pár kivételtől eltekintve szinte mindig szereztünk egyéni számban is érmet. Az utóbbi 20 évben nyolc Európa-bajnokunk lett, 6 a normáltávon és 2 sprinten. 13 ezüstérmet szereztünk, amelyből négy a 2003-as, számunkra rendkívül sikeres szlovákiai EB-n gyűlt össze.

Legtöbbször Tas Katalin állt a dobogón, igaz, egyszer sem a legfelső fokán. Kétszeres Európa-bajnokunk Zsebeházy István, és kétszer volt az első három között Sprok Bence, Gösswein Csaba, Péley Dorottya és Baumholzer Máté.

Az utóbbi tíz évet a PVSK fiataljai dominálták, a tíz dobogós helyezésből hat nekik köszönhető.

Mind az egyéni, mind a váltószereplésünket nagy mértékben befolyásolta a skandináv országok megjelenése, azóta csak tavaly sikerült a serdülő lányoknak a bravúros második hely Pataki Réka, Gera Krisztina és Szuromi Hanga összeállításban. A 2001-es csehországi EB ifi lánycsapata szerelte a magyarok egyetlen aranyérmét mindeztidáig Császár Adrienn, Kelemen Bernadett és Fekete Anikó összeállításban, akik az oroszokat utasították maguk mögé két perccel.

Bővebb információ megtalálható a [## Az EB egyéni dobogószai az utóbbi 20 évben:](http://lazarus.elte.hu/tajfutas„Hall of Fame” menüjében.</p>
</div>
<div data-bbox=)

Név	Egy.	év	helyszín	versenytáv	Kat.	Hely.
BAJNOKAINK						
Sprok Bence	OSC	1997	Franciaország	normáltáv	F16	1. hely
Farkas Zsuzsanna	DTC	1998	Magyarország	normáltáv	N18	1. hely
Sinkó János	SZV	1999	Németország	normáltáv	F16	1. hely
Zsebeházy István	MOM	2001	Csehország	normáltáv	F16	1. hely
Zsebeházy István	MOM	2003	Szlovákia	sprint	F18	1. hely
Gösswein Csaba	PSE	2003	Szlovákia	normáltáv	F18	1. hely
Péley Dorottya	PVS	2005	Csehország	sprint	N16	1. hely
Szuromi Hanga	PVS	2014	Macedónia	normáltáv	N16	1. hely
EZÜSTÉRMESÉK						
Makrai Éva	FSS	1998	Magyarország	normáltáv	N18	2. hely
Sprok Bence	OSC	1999	Németország	normáltáv	F18	2. hely
Tas Katalin	MOM	2002	Lengyelország	sprint	N16	2. hely
Pelyhe Dániel	SDS	2002	Lengyelország	sprint	F18	2. hely
Szerencsi Ildikó	SZV	2003	Szlovákia	sprint	N18	2. hely
Lenkei Zsolt	SPA	2003	Szlovákia	sprint	F16	2. hely
Gösswein Csaba	PSE	2003	Szlovákia	sprint	F18	2. hely
Tas Katalin	MOM	2003	Szlovákia	normáltáv	N16	2. hely
Szabó András	ETC	2004	Ausztria	sprint	F16	2. hely
Óry Eszter	MOM	2005	Csehország	sprint	N18	2. hely
Tibay Ilona	SPA	2006	Szlovénia	normáltáv	N16	2. hely
Baumholzer Máté	PVS	2009	Szerbia	normáltáv	F18	2. hely
Kazal Márton	PVS	2010	Spanyolország	normáltáv	F16	2. hely
BRONZÉRMESÉK						
Tas Katalin	MOM	2003	Szlovákia	sprint	N16	3. hely
Péley Dorottya	PVS	2007	Magyarország	sprint	N18	3. hely
Tóth Réka	SZV	2007	Magyarország	sprint	N16	3. hely
Baumholzer Máté	PVS	2008	Svájc	sprint	F16	3. hely
Horváth Marcell	KST	2011	Csehország	sprint	F18	3. hely

EB egyéni és váltó helyezéseink az utóbbi 20 évben:

		EGYÉNI (sprint és normál)	VÁLTÓ			
			N16	N18	F16	F18
1996	Ausztia					
1997	Franciaország					
1998	Magyarország					
1999	Németország					
2000	Oroszország					
2001	Csehország					
2002	1. Lengyelország					
2003	2. Szlovákia					
2004	3. Ausztia					
2005	4. Csehország					
2006	5. Szlovénia					
2007	6. Magyarország					
2008	7. Svájc					
2009	8. Szerbia					
2010	9. Spanyolország					
2011	10. Csehország					
2012	11. Franciaország					
2013	12. Portugália					
2014	13. Macedónia					

A skandinávok 2008-tól vesznek részt az EB-n.

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

INTERJÚ SZUROMI HANGÁVAL EURÓPA-BAJNOKI CÍMÉNEK MEGSZERZÉSE KAPCSÁN

Szívből gratulálok a megszerzett Európa-bajnoki aranyérmedhez! Tizennégy évesen leiskoláztad a kontinens serdülő korosztályát, ez nem semmi teljesítmény!

Köszönöm szépen! (és elmosolyodik, mint mindig...)

Kezdjük talán az elején: tavasszal minden válogatóversenyt megnyertél. Sejtetted, hogy jó formában leszel az EB-re?

Minden válogatóversenyen küzdöttem a jó teljesítményért, és néha még hibáztam is nagyobbakat, mégis tudtam nyerni, ezen kicsit csodálkoztam.

Úgy hallottam, hogy az EB előtti utolsó napok nem teltek felhőtlenül. Hogy is volt ez?

Az EB előtt Finnországban töltöttem pár napot, utána még lementem itthon néhány edzésre, de megbetegedtem. Lázás is voltam, nem indultam se a középtávú, se a váltó OB-n. A magyar bajnokságok után egy nappal már indultunk is Macedóniába, de akkor már nem voltam lázas se.

Hogy tetszett az ország és a verseny?

Macedóniában még nem jártam ezelőtt, ezért minden új volt. Tetszettek a hegyek, de egy-két helyen láttunk putritelepeket, amik elég furák voltak. A verseny tetszett, de még mi versenyzők is észrevettük a rendezők bakijait, leginkább a váltóversenyen. A rendezők között sok fiatal volt, akik nem tudták, hogyan kell egy ilyen versenyt megrendezni, például a buszoknál is össze-vissza pakoláztak minket.

Melyik számban vártál a legtöbbet magadtól?

A normáltól és a váltótól vártam többet, hiszen az utóbbin másodikká lettünk tavaly

Portugáliában. Alapvetően ugyanolyan eredményt szerettem volna elérni, mint tavaly (sprint 26., normál 13. hely).

Térjünk rá a normáltávú versenyre! Latolgattad versenyt előtt a rajtlista alapján az esélyeidet, ismerted az ellenfeleidet?

Nem nagyon szoktam foglalkozni a rajtlistával. Csak azt néztem meg, ki indul előttem és utánam. Szerintem nem jó a rajtlistát nézegetni.

Mit szóltál hozzá, hogy kaptál GPS-t, és így mindenki on-line láthatta, mit csinálsz?

Nem kaptam ilyet életemben először, a karomra tették fel. Kezdetben kicsit furcsa volt, de pálya közben már nem tűnt fel, hogy rajtam van.

Meséld a pályáról, hogy ment fizikailag és technikailag?

Sikerült jól kezdenem, az első pontnál a két előttem indulót rögtön utolértem. Nem futottunk együtt, mindenki ment, amerre gondolta. Egy idő után kielőzttem őket és mentem egyedül tovább. A négyesen picit bizonytalan voltam, de nem hibáztam amúgy nagyon. A végére elfáradtam.

A pálya láttán sokan úgy érezték, ez nagyon technikás volt nektek, serdülő lányoknak, ráadásul te még csak 14 éves vagy. Mi a véleményed a pálya színvonaláról?

En felkészültnek éreztem magam rá, hiszen sok útvonalváltást csináltunk erdőben előtte az egyesületemmel. Nem értek meglepetések.

A pálya közben érezted, hogy ez jól megy, ebből bármi lehet?

Nem gondoltam rá, csak annyi jutott eszembe, hogy vicces lenne, ha betegség után mégis a pódiumon végeznék. Amikor a

Hanga és edzője, Viniczai Ferenc

befutóhoz értem, akkor nagyon jó volt, ahogy mindenki kiabált, hogy milyen jól megyek. Libabőrös is lettem tőle.

Szerinted mi volt a sikered kulcsa?

Végül is pont az, hogy beteg voltam, ezért nem izgultam és nem is számítottam rá. (szerk. mj: Tibi és Feri azzal a taktikai tanáccsal engedte ki Hangát az erdőbe, hogy ne is foglalkozzon a betegségével, mert a negatív hozzáállás csak elveszi az energiáját a sporttól. Úgy fusson, ahogy tud, és csak a technikai elemek végrehajtására koncentráljon.)

Hogyan tovább, mit tervezel az év hátralévő részére?

Finnországba, Turkuba utazom augusztus elején. Szeretek külföldön lenni, ott lakik egy ismerős család, hozzájuk megyek egy hosszabb vendégségbe. Igaz, hogy ők is tájfutók, de inkább azért megyek, hogy világot lássak, nem mindenáron a tájfutás lesz a célom. Lehet, hogy tanulni is fogok kinn, még nem tudom. Legkésőbb Karácsonykor szeretnék hazajönni.

Húha, akkor mi lesz a rengeteg magyar OB-val, ami idén még ránk vár?

Nem biztos, hogy hazajövök, lehet, hogy már egyiken sem indulok idén.

Gratulálok még egyszer, sok élménnyel teli őszt kívánok, és köszönöm az interjút!

Novai Éva

JUNIOR VB BULGÁRIÁBAN

A verseny házigazdája a Rila-hegység északi lábánál, Szófiától 50 km-re délre fekvő Borovec városa volt. 36 ország 290 versenyzőjének (156 férfi és 134 nő) nevezését regisztrálták.

Svéd és új-zélandi arany a sprinten

A népes mezőnyökben (134 illetve 161 fő) szorosan alakultak az eredmények, a lányoknál az első 19, a fiúknál az első 24 helyezett volt egy percen belül.

A lányoknál a svéd Sara Hagström és a címvédő norvég Heidi Mårtensson csatáját hozta a verseny az elsősegért. Utóbbi hiába volt gyorsabb a pálya elején és végén is, a tizedik pontra elkövetett majdnem félperces hiba az aranyérmébe került. A harmadik helyet a dán Miri Thrane Ødum csípte el.

A magyar versenyzők eredményei (zárójelben a hátrány a győztestől): 44. Weiler Virág (1:40), 52. Varsányi Kinga (1:51), 67. Szuromi Luca (2:29), 77. Viniczai Csenge (2:48)

A férfiaknál az új-zélandiak specialistája, Tim Robertson nyert. A második helyre a tavaly hosszútávon és váltón is aranyérmes lengyel Piotr Parfianowicz jött be. A dobogó legalsó fokára a svéd Anton Johansson állhatott fel.

A mieink eredményei: 33. Tugyi Levente (1:10), 59. Péntek Máttyás (1:33), 64. Dalos Máté (1:40), 86. Kovács Bertalan (2:13)

Kökemény hosszútáv

Amennyire könnyű volt a sprintszaám, annyira keményre sikerült a normáltáv. Meredek, bozótos erdő, általában markáns domborzattal, a részletgazdagabb területeken viszont rövid, figyelős átmenetekkel. A pályák is elegendő megnyúltak, különösen a női, ami magyar fogalmak szerint simán elment volna egy hosszútávú OB-nak.

A lányoknál a norvég Gunvor Hov Høydal és a sprinten világ bajnok svéd Sara Hagström

küzdelmét láthattuk, többször is átvették egymástól a vezetést. A pálya végén levő lejtős átmeneteket végül a norvég bírta jobban, így 3 másodperccel megnyerte a versenyt. A harmadik helyre a finn Emmi Jokela jött be egy perc hátránnyal. A nap legjobb magyar eredményét Weiler Virág szolgáltatta egy szép 26. hellyel, ami különösen annak fényében biztató, hogy még két évig versenyezhet ebben a korosztályban.

A mieink eredményei: 26. Weiler Virág, 53. Szuromi Luca, 68. Viniczai Csenge, 99. Varsányi Kinga
A férfiaknál kettős svéd győzelem született: Anton Johansson verte 61 másodperccel Assar Helstromöt. A dobogó legalsó fokára a cseh Marek Minár állhatott fel.
A magyarok helyezései: 51. Péntek Máttyás, 62. Kovács Bertalan, 120. Tugyi Levente

Szuromi Luca 14. középtávon

Ez az egyetlen szám, amiben selejtezőt is rendeznek, mindkét nemből három-három futamot, amiből 20-20-20 versenyző jutott a döntőbe. Egy igazán technikás, részletgazdag domborzatú, köves terep várt a mezőnyre.

A lányoknál Szuromi Luca 10. és Viniczai Csenge 18. helyre ért bejutást, Weiler Virág 29. és Varsányi Kinga 30. helye sajnos nem.

A fiúknál Péntek Máttyás 17. helyen kvalifikált, a többiek szűk különbséggel (fél-másfél perc) estek ki: Tugyi Levente 23., Dalos Máté 24., Kovács Bertalan 30. helyen zárt.

A döntőben a lányoknál holtverseny alakult ki az élen: a svájci Sina Tommer és Sara Hagström azonos idővel lettek világ bajnokok. Ezzel a svéd a sprint arany és a hosszútáv ezüst után a harmadik számban is dobogóra állhatott. A bronzérem is a svédeké lett Andrea Svensson révén. Remekül versenyzett Szuromi Luca, aki a szoros mezőnyben a 14. helyezést érte el. Viniczai Csenge az első átmenet megnyerése után a kettesre három perccel hibázott, és végül a 39. helyen végzett.

A fiúknál a finn Miika Kirmula másfél perc előnnyel nyert az olasz Riccardo Scalet és honfitársa, Olli Ojanaho előtt. Péntek Máttyás 27. helyével a mezőny első felében végzett.

Taroltak a svédek a váltón

A váltót Borovecban, Bulgária legnagyobb síközpontjában rendeztek.

A lányoknál az első körben Heidi Mårtensson kihasználta fizikai adottságait, és 42 másodperc előnnyel érkezett. Mögötte egy 18 fős boly érkezett egy percen belül, aminek Weiler Virág is a tagja volt, 1'31" hátránnyal a 17. helyen futott be.

A második körben már szétszakadt a mezőny, a két svéd és a két norvég váltó 25 másodpercen belül maradt, de mögöttük már nagyobb különbségek alakultak ki. Szuromi Luca a 14. helyen váltott.

Az utolsó futóknál a svédeknek Sara Hagström – a VB legeredményesebb versenyzője – nyomába a norvég Mathilde Rundhaug eredt. Két bátor útvonalválasztással (kerülőt vállalva kilépett a betonútra) még az élre is tudott állni, de a svéd végül fizikailag jobban bírta a végét, és 9 másodperccel leahátrázta. A harmadik helyezettre hat perccel kellett várni, meglepetésre Lisa Schubnell hozta fel a svájciak kettes váltóját a 13. helyről a dobogóra. Viniczai Csenge a 16. helyen futott be, ami a világ bajnok 13. helyezést jelentette (ahol minden országból csak az előrébb végzett váltó számít).

A fiúknál az első kör végén kielezgett volt az állás: 27 váltó érkezett meg 1'48"-en belül. Tugyi Levente hiába jött a vonalattól, rossz pontfogás miatt kiesett. A második futóknál a svéd-cseh-svájci trió állt az élre, de mögöttük még mindig szoros volt az állás. Ez a három váltó haladt együtt az élen, egészen a célig, ahol a normáltávon győztes Anton Johansson leahátrázta Marek Minárt és Sven Hellmuellert, így végül nem változott a befutási sorrend a második váltáshoz képest.

A VB legsikeresebb nemzete Svédország lett toronymagasan, több elsőséget gyűjtöttek, mint a többiek együttvéve. Ők adták a legeredményesebb női és férfi versenyzőt is: Sara Hagström három arany- és egy ezüstérmet, Anton Johansson két aranyat és egy bronzot gyűjtött.

(mtfsz.hu)

ÍZLETES KECSKEFALATOK POSTÁSNE MÓDRA, AVAGY KÖZÉPTÁVÚ OB A KECSKEVÁRON

Kecskevár? Naná! Tárt karokkal!

**Mielőtt még újabb címekkel
tölteném meg az oldalt,
inkább belekezek:**

A (tájfutó) ínyencek már tudják, ahogy az igazán finom falatok elkészítéséhez nem is kell olyan nagyon sok összetevő. Legfontosabb a megfelelő alapanyag, azaz a jó terep. Ha ezt gondosan készítjük elő (helyesbítés), dolgozzuk fel (pályakitűzés, pontelhelyezés) és diszkréten fűszerezzük (körtés), akkor bizony a versenyzők elégedetten fognak távozni a kondértól (a versenyről).

A Kecskevár tereppel kapcsolatban nagyon elfogult vagyok, szinte csak jó fogok írni róla. Ennek a terepnek szinte már története van, talán pont azért, mert az ország legjobb terepeinek egyikéként alig volt rajta verseny. 2002-ben az Európa bajnokságra fedezte fel Sötér Janó, akkor a mostanihoz hasonlóan a középtávot és a váltót rendezték rajta, és talán egy VIP futamot. Még a kísérőverseny indulói sem próbálhatták ki, és akkoriban az a hír járta, hogy „egyszer volt Budán kutyavásár”, azaz bármennyire is jó terep, de sosem lesz itt többé verseny, mert honvédségi kezelésben van, és csak az EB-re sikerült megszerezni.

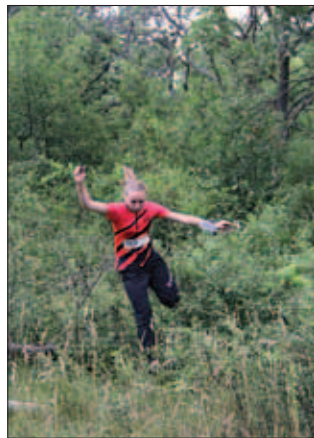
Volt is nagy öröm két évvel később, mikor az Euromeeetingen/Eötvös Trophyn mégis megismerhette a nagyközönség! Addigra persze már láttuk a szinte útmentes, de cifra domborzatú, „fehér” térképet, és a bennfentések is gyönyörű erdőkről meséltek. Az erdő tisztának tiszta volt, de mégsem vetekedett a bakonyi vagy bükki szálerdőekkel, viszont a technikai kihívásokra

nem lehetett panaszunk. Ritkán fordul elő velem, hogy verseny után nem tudom pontosan berajzolni az útvonalamat, de itt megesett, hogy csak szaggatottal (kb. erre jártam) húztam be a vonalat, mert ugyan nem kevertem, de a folyamatos kontroll nem sikerült.

Miért? Hát mert ilyen a terep. Sok közepes méretű (nem nagyon apró) domborzati részlet, síkrajzi felfogóvonalak csak elvétve, a növényzet is meglehetősen homogén. Ha elveszítéd a vonalat, bajosan találod meg újra, vagy csak jóval odébb, mint szeretnéd. A nagyobb domborzati idomok és a tisztások vezetnek valamennyire, de közepes tájékozódási képességgel már elég erős kihívás ez az erdő, a domborzat tökéletes olvasása pedig elengedhetetlen a jó futáshoz.

Visszatérve a terep történetéhez: később egy Tapolca Kupa volt még itt (ez sajnos nekem kimaradt), aztán pedig 2012-ben a MOM zseniális húzásának köszönhetően („Kora ősszel OB-t rendezni a köztudottan bozotos Balaton-felvidéken? Akkor inkább vigyük kicsit messzebbre, de nagyon jó terepre!”) a Pontbegyűjtő CSB-n versenyezhattunk itt.

Idén pedig újra örvendezhettünk, mikor megtudtuk, hogy a Postás itt rendezi a Középtávú és Váltó OB-t. No erre mondják azt, hogy „kecskére káposztát”, (vagy inkább káposztára „kecskét?”), hiszen Janó csak kijárta, hogy újra a Kecskeváron versenyezhesünk. Ha az EB-n megfelelt ugyanezekre a versenyszámokra, akkor talán most is elmegy majd. De még mennyire! Ráadásul most a kecskelakomához jőféle előétel is járt, hiszen Molnár

Super(wo)man az utsal csarabos fölött

Petiék előző héten a terep túlsó felén rendezték Vas, Veszprém és Zala megyék ugyanilyen bajnokságait, amelyek igazán kiváló felkészülési, ráhangolódási lehetőséget biztosítottak az OB-k előtt. Nekünk ugyan elég messze volt, de kihasználtuk, és nagyon hasznos volt a tapasztalatszerzés. Például újra rá kellett jönnünk, hogy az utsal térkép fehér színe hogyan is értelmezendő. Általában jól átlátni az erdőt, de nagy területeket borít a térdmagasságot sem elérő botlogós cserje vagy sarjadék, illetve sok letört ág nehezíti a futást. Ennek köszönhetően versenyen régen estem-keltem már ennyit, mint ezen a két héten, de ahogy a bekötözött vagy sántikáló versenyzőket néztem, másnak is voltak ilyen problémái. És a megyei bajnokságokon az útvonalam berajzolásánál a „bizonytalan” részeknél újra előjött a szaggatott vonal használata, mert most sem sikerült végig követnem a térképet. No majd a jövő héten!

Aki netán lecsúszott volna az előéletről, annak a fagyasztóban azért

megőriztek pár falatot, mert tulajdonképpen ennek az előversenynek a pontjait lehetett lefutni az OB előtti pénteken az öntevékeny terepbemutató keretében, és ezzel a lehetőséggel a korábban érkező szakosztályok közül többen éltek is. És hát eljött a szombat, a Középtávú OB napja.

A célterület műutaktól távol, messze bent az erdő közepén volt, ott, ahol a 2002-es EB-n is. Igaz ugyan, hogy volt sok kis rét, ahol meg lehetett oldani a parkolást, és a célterületet is be lehetett rá gyúrni, de ezt azért nehéz eszményi célhelynek nevezni, és a középtávún még elment, de a váltón már igen kevésbé volt áttekinthető a versenyzők mozgása. Én mégis azt mondom, hogy ezerszer jobban jártunk, mint azokon a versenyeken, ahol sikerül megtalálni a tökéletes célhelyt, csak épp nem tartozik jó terep hozzá. Itt gyakorlatilag a cél körül bárhol jó terepet találhattunk.

Mindkét futam rajtját viszonylag messzire elvitték, de így a karantén kellemetlenségét is enyhíteni lehetett, és a cél környékét sem versenyeztük le. A távoli rajtok azonos irányba indultak, és útközben ivóvizet és mobil wc-t is kaptunk, ez sem elterjedt szokás még manapság. No meg egy kis aperitifet, a bemelegítő térkép képében. Igaz ugyan, hogy a terep finomságait erről nem ismerhettük meg, hanem a két igazán jó tereprezsz közötti kevésbé értékes sűrűséget túrhattuk, de ezek után üdítő volt kijutni a „rendes” terepre. Hát abban most sem kellett csalódnunk! Egy kis figyelemkiesést hamarosan vad homlokráncolás, fejvakarás, majd össze-vissza futkározás követett, ha nem volt elég higgadt a versenyző. Én nem higgadtan, hanem előrelátóan versenyeztem, azzal a gondolattal, hogy ha délelőtt túl gyorsan futok, akkor délután már vánszorogni sem lesz erőm. Arra persze én is kíváncsi voltam, hogy ez a komótos haladás

mire lesz elegendő az egyik legnépesebb kategóriában, de végül bejött a terv, mert így szinte semmit nem hibáztam, és simán bejutottam az A-döntőbe. A terep az előző heti ráhangolódás után nekem már nem szerzett meglepetést, de sokan voltak, akik szóvá tették a térképről elsőre le nem olvasható viszonylag nehéz futhatóságot. Nekem erről az a véleményem, hogy az első párszáz méteren mindenki számára világossá vált, hogy ez a fehér bizony nem az a habkönnyű fehér, ami tájfutó álmainkban szerepel. Egyrészt ehhez kellett alkalmazkodni, és mindenkinek pont ugyanannyira volt fehér a térképe, másrészt pedig ha szinte az egész erdő kapott volna egy egyes (inkább csak feles) aljnővényt jelölést, akkor a térkép olvashatósága garantáltan romlik, és hát más nem is hiányzott volna egy ilyen technikás terepen! Nekem csak annyi észrevételem volt a térképpel kapcsolatban, hogy a híresen úttalan térképen hébe-hóba véletlenül mégis előforduló ösvények a valóságban alig voltak észlelhetők, bár a pályák ezeket többnyire csak

Gyere, segítek! Húzzuk együtt!

keresztelték, így ez nem jelentett nagy veszteséget. Maguk a pályák pedig (részben persze a jó terepnek köszönhetően) kifejezetten élvezetesek voltak. Nem csak a jó útvonal kiválasztása volt nehézség, hanem a megfelelő kivitelezés, követhetőség is fontos volt. Emiatt érdemes lehetett akár kerülni is, hiába volt rövidebb az egyik útvonal, ha nem tartalmazott elég konkrét objektumot, ami vezetett futás közben. Főleg a laposabb részekben lehetett könnyen elveszíteni a fonalat, és mivel a talajt sok helyen alig lehetett látni a cserjéktől, ez folyamatosan elvonta a figyelmet a tájékozódástól, így még könnyebb volt hibázni.

A selejtező után hosszabb szieszta következett a hőségekben, a pihegő versenyzők minden talpaltányi árnyékért megharcoltak a cél körül, de azért a lakodalmas sábornak és a büfének köszönhetően nem lehetett spártainak nevezni a körülményeket. És még az eredmények tanulmányozásához sem kellett elhagyni a megkaparintott árnyékot, mert aki tehetett, mobilon is megnézhetette azokat.

A döntőre szerencsére kicsit befelhősödött, így egészen kellemes időben vághattunk neki a délutáni pályáknak. A selejtező sikeres futása után nagy lendülettel kezdtem, de bizony hamar kiderült, hogy a délelőtti szerény tempó is elvitte az erőmet, és megint nem lesz gyors futás. Így maradt a megszokott stratégia, ha lassan is, de kevés hibával kellene végigmenni. Ez most is sikerült, de azt nem gondoltam volna, hogy csak egy helyezésnyit csúszok majd hátra a selejtezőhöz képest. Lehet, hogy ezen a terepen nem szabad gyorsan futni? No ez azért biztos nem igaz, mert azért születtek nagyon jó idők, amiket vánszorgással aligha lehetett volna elérni!

A terepnek a döntőn használt másik fele egyébként ugyanolyan jó volt, mint a délelőtti, utat,

ösvényt most is alig láttunk, én a 4,6 km-es pályámon ötször keresztettem, de útonfutás egy méter sem volt. Ebből kifolyólag a pálya is ugyanúgy tetszett, bár volt, aki azt mondta, hogy neki a selejtező pályája feküdt jobban, mert a döntőn sokkal több pont volt, ezáltal rövidebbek lettek az átmenetek, és így nehezebb volt elveszni a terepen. Való igaz, egy hosszabb átmenet több lehetőséget nyújt arra, hogy a sok hasonló hajlat és dombhát között elveszítsük a fonalat.

Az eredményeket mindenki elolvashatja az újság közepén, én csak pár szóban írnék róla. A felnőttéknél nekem az egyik meglepetés Kelemen Detti győzelme volt a nőknél, lehet, hogy neki is feküdt ez a terep? Vagy megint komolyabban edz? Utóbbi valószínűsíti, hogy néhány hét múlva újra VB-csapattag lett. A másik pedig Gösswein Csaba, aki a selejtező futamgyőzelem után a döntőben is harmadik tudott lenni. Újrakezdi? Remélem! Baumholczer Máté győzelme viszont nem lepett meg, hisz ő „csak” folytatta a Hosszútávú OB-n megkezdett sorozatot. Sok sikert a folytatáshoz! A két felnőtt bajnok még azt a szívesseget is megtette, hogy győzelmük jogosságát azzal is egyértelművé tették, hogy az első ponttól kezdve végig vezettek a pályán. Igaz, Detti esetében ehhez Szerencsi Ildi első pontra értett 2,5 perces „ajándék” is kellett.

A „futósabb” kategóriák közül N20-ban Kinde Vanda öt perccel nyert, de F14-ben Jónás Ferenc, F35-ben Molnár Zoltán, N45-ben Kovács Ildikó, N55-ben Horváth Magda is 3 perc körüli időkülönbséggel tudott győzni, ami középtávon azért nem rossz!

Az eredményhirdetés is a célban zajlott, és a dobogósok nagyon szép egyedi érmeiket kaptak.

A térképnymtatás minőségére újra egy gasztronómiai példát

hoznék: az ofszet nyomtatású térképpel ezüsttálcán kínálták nekünk a pályákat. Szerencsére a Postás versenyein még megszokottnak tekinthető, de lassan egyedül maradnak ezzel az extra szervírozással. Igaz, a váltón már csak „papírtálca” jutott, és bár a jó minőségű digitális nyomatoknak én is tudok örülni, de a vasárnapi térképek minőségét semmiképp sem tudnám magasra pontozni. Magyaros szokás szerint a verseny után a levelezőlistán nem azt emlegették, amit a versenyen azért többektől is hallottam: „Ezer éve nem futottam ilyen jó pályán”, hanem azt, hogy miért nincsenek még fent a neten az eredmények. Mikor tizenéve általánossá kezdett válni az eredmények netes közzététele (hetekkel a verseny után), vagy egyáltalán a saját honlapok

PVSK dominancia a dobogón

üzemeltetése, akkor azokat szolták le, akik még mindig papíron küldözgették az információkat. Pedig annak idején sem attól volt jó egy verseny, hogy papíron küldték-e az eredményértéstit (itt nem a Postásra gondolok), vagy nem attól jó manapság, hogy aznap este, vagy másnap olvasható-e az eredmény, ezek mind mellékes dolgok, legalábbis számomra. Ha jó a terep, jó a térkép, jó a pálya, akkor a többi nekem már lehet akármilyen. És a három fő kritérium tekintetében bizony ez a verseny igen magasra tette a léceit!

Stílusosan talán ezzel (a kölcsönvett filccimmel) zárhatnám a soraimat:

Jó volt, köszönöm, kérek még!

Kovács Péter, BBB

Fotók: Máthé István

VÁLTÓBAJNOKSÁG 2014 – AHOGY NEKÜNK KELL

A KOB két futamához képest laposabb, domborzatilag jellegtelenebb, de éppen ezért helyenként nehezebb, általában jól futható és messzire belátható, de azért mindenhol kicsit aljnövényzetes terepet kaptunk vasárnapra. Mindez nem volt meglepetés, aki megnézte az EB térképeit (Tájéoló előfizetőknek csak elő kellett venniük a 2002/8. számot), még a pálya vonalvezetését is nagyjából kitalálhatta, hiszen ugyanott volt a cél és az átfutás, és a céltól északra fekvő – a KOB-on nem érintett – rész használata is adta magát.

Ezen a váltóverseny számára idilli terepen a Postástól és Sötér Janóstól megszokott, végig odafigyelést igénylő, aprólékosan megtervezett, kellőképpen bonyolult kombinációs rendszerű pályák várták a mezőnyt. A magam részéről nagyon élveztem ezt a fajta pályavezetést. F125 első futóként színté végig úgy éreztem, egyedül futok, és már azt hittem teljesen le vagyok maradva, amikor az átfutópont után a kiskörben mégis összejött a mezőny, és végül egy tekintélyes bollyal futottam be, ötven tíz másodpercen belül. Ez az élmény valószínűleg másoknak is megvolt, mert a terepre-pályára csak jól hallottam ott a helyszínen a befutóktól.

Erős kritika érte az elsőre nehezen áttekinthető kordonrendszert, és még inkább azt, hogy a rajtból kifutók és az átfutóra érkezők egy darabon szembe futottak egymással. Szerintem kicsit túlzó volt az aggodalom, tömegrajtnál a szembefutás okozhatott volna veszélyes jelenségeket, de szerencsére – vagy

inkább az időzítés jó megtervezésének köszönhetően – az első átfutás az utolsó rajt után szűk egy perccel érkezett, így tudomásom szerint nem történt „frontális ütközés”. Egyébként a kordonrendszernek azért kellett bonyolultnak lennie, mert Janó a minél jobban követhető verseny érdekében nem csak egy, mindkinek közös átfutó pontot rakott be, hanem a két 21-es kategóriának még egyet, ami eredetileg a közös átfutó kétszeri érintését jelentette volna, de mivel a szpiker szoftver ezt nem tudta volna jól kezelni és összekeverte volna a két részdőt, így került be a 90-es átfutópont a célterület közelébe, ami viszont egy újabb kordonsáv kiépítésével járt. Szóval a pályaküszöb a közvetítettség jó szándéka vezérelte, és utólag a térképet megnézve azért ez az egész nem volt olyan rettenetesen zavaró, inkább maga a célterület volt egyetlen nézőpontból nehezen átlátható – de ez már a fedettségéből adódott.

A rendezők kedélyét borzoló „színfolt” volt a verseny közben a 81-es pont SI dobozának eltűnése majd megkerülése. Az esetből annyit sikerült reprodukálni, hogy a doboz kerek 5 perccel nem volt a helyén (ezalatt négy versenyző járt ott, és szűrőbélyegzőt használt), majd egy szegedi versenyző néhány méterre a ponttól a bozótban megtalálta, és visszarakta az állványra. Ennek köszönhetően a történetből nagyobb fennakadás nem lett, minden esetre tanulság a rendezőknek, hogy a SI dobozt valamilyen nyíre rögzíteni kell akkor is, ha az adott terepen nincs lopásveszély (az állványra épített sínbe

volt függőlegesen becsúsztatva, rögzítőcsavar nélkül). A versenyzők pedig még egy váltó hevében is figyeljenek annyira, hogy ne rohanjanak tovább, ha véletlenül szétrántották a pontfelszerelést.

A levelezőlistán nem sok szó esett a terep, térkép és a pályák minőségéről, csak a „KOB eredmények hol vannak?” című levelek szaporodtak meg. Kevés terület van Magyarországon, ahol nem lehet mobil telefonálni és netezni, de ezek érdekes módon egybeesnek a legjobb tájfutó terepeinkkel: a Bükk-fennsík, az Aggteleki-karszt, a Bakony belseje, Vérteskozma környéke, és az Uzsa fölötti rész is pont ide tartozik, legalábbis a versenyközpontként használt középső terület. A helyszínről ezért gyakorlatilag semmi lehetőség nem volt szokásos mobilinternet eszközökkel online eredményközlést csinálni, volt viszont helyi wifi szolgáltatás és kivetített eredmények a büfésátor sarkában.

Az eredmények mindazonáltal vasárnap este fölkerültek a megfelelő helyekre. Azon kívül, hogy természetesen minden dobogós csapatnak ezúton is gratulálok, az eredményekből itt csak annyit szeretnék kiemelni, hogy most is jól kijött, kik az erős utánpótlás klubok és kik az erős senior klubok. Aki mindkettőben ott tud lenni az élmezettőben, olyan klubból ma nagyon kevés van – itt most a PVSK, a Tipo és a DTC szerzett érmet mind fiatal, mind idősebb kategóriákban. Felnőttben vegyes a kép, a Spári győztes férfi váltója csupa az utóbbi években kinevelt fiatalból áll, a többi dobogós csapatnál jel-

lemzően a fiatalok és a „rutinos öreg” versenyzők összeálltak a sikerért.

Szoros befutók a győzelemért sajnos nem voltak, percen belül-

Szabadszöveges válasszal 13 fő egészítette ki a pontozást, közülük heten emelték ki a kordonban szembefutás veszélyességét, négyen kritizálták a büfé kíná-

lönlegességen megrendezett OB után, de megéri komolyan átgondolni őket. Véleményem szerint általánosítható belőlük, hogy a Postás rendezéseit a

	F14	F16	F18	F20	F21	F105	F125	F145	F165	F185	F205
1.	SZV	SPA	DTC	DTC	SPA	THT	TTE	BEA	OSC	SMA	ETC
2.	DTC	PVS	TTE	SZV	MOM	TSE	KAL	HTC	HSE	HER	SZU
3.	SPA	TTE	SPA	PVS	DTC	KFK	PVS	HSP	ZST	PSE	PVS
	N14	N16	N18	N20	N21	N105	N125	N145	N165		
1.	SZV	MOM	PVS	SPA	PVS	BEA	SMA	TTE	HSE		
2.	SPA	GOC	SIR	PVS	SZV	OSC	PVS	MAF	BBB		
3.	PVS	SZV	SOS	SZV	ETC	ZTC	TTE	DTC	HER		

100-110 %
 110-120 %
 120+ %

li különbség a győztes mögött csak F165-ben fordult elő, ahol Dosek Toncsi harmadik futóként 7 másodperccel ment ki Vankó Péter mögött, és végül 30 másodperc előnnyel hozta első helyre az OSC váltóját. A kis táblázatból látszik, hogy egyébként nagyon nagy különbségek is kialakultak a dobogón belül, a narancs színű, győzteshez képest 120%-nál gyengébb eredménnyel végzett csapatok esetében ez a szín 25-50 perc közötti hátrányt jelent.

Szeretnék a verseny értékeléséről néhány visszajelzést bemutatni a mindenki által anonim módon kitölthető internetes kérdőívek alapján – remélem Paskuj Matyi nem fogja rossz néven venni az előzetes közlést. A kérdőívben 1-től 5-ig lehet osztályzatot adni minden standard kérdésre, és szabadszöveges véleménynyilvánításra is van lehetőség. A standard kérdések közül 4 feletti pontátlagot kapott a terepválasztás (4,74), a pályák hossza és technikai nehézsége (4,42), a rendezők hozzáállása (4,32) és a szabályzatnak való megfelelés (4,28). Legrosszabb, 3 pont alatti átlagot ért el a verseny médiabarát jellege, a többi szempont 3 és 4 közötti átlaggal sorolódott.

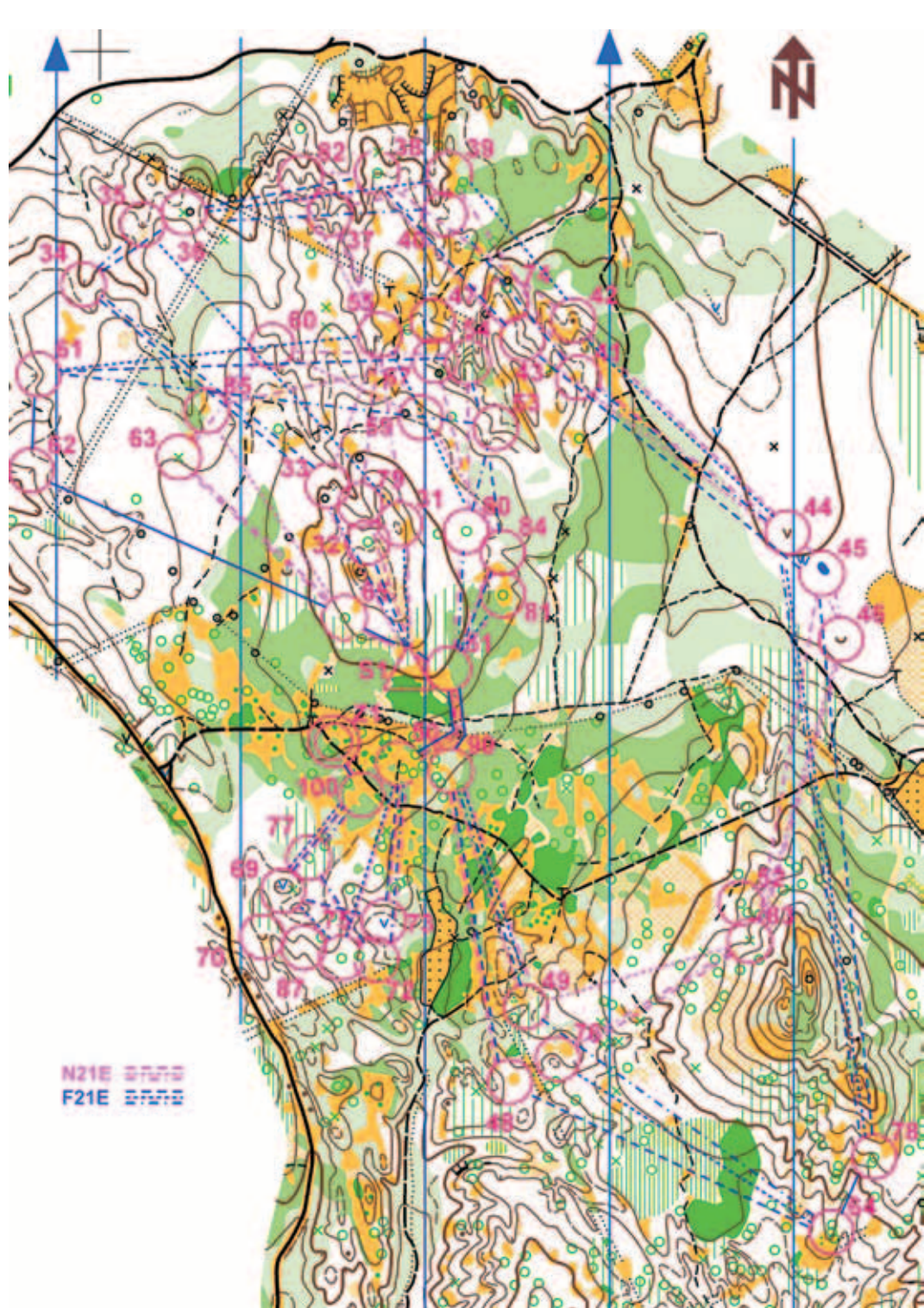
latát és a sorbaállást, hárman panaszkodtak a térképek kategóriáinként eltérő nyomtatási minőségére, a többi vélemény már egyedi a ligetesen való kusza parkolástól a saját honlap hiányán és az eredményközlésre vonatkozó általános megjegyzéseken keresztül a váltóhely körül tumultussal bezárólag. Érdekes, hogy inkább panaszkodni szeretünk, hacsak lehet, mert a leírt vélemények közül (amiket megpróbáltam önálló gondolati egységekre bontani) 27 negatív és csak 7 pozitív, utóbbiak a nagyon jó terepre, a pontos térképre, a váltóbajnoksághoz illő pályakitűzésre, a jó szállásra és a verseny általában jó színvonalára vonatkoztak.

Hogy miért hoztam ide ezt a felmérést? Egyrészt, nyilván saját magam versenyzőként és segéd-rendezőként nem láthattam minden oldalát a versenynek, nekem teljesen jó volt a térképem, nem jött senki szembe az átfutó kordonban, és nem tudom megítélni, nézőként mennyire könnyen vettem volna le a verseny állását a szpiker közvetítéséből. Másrészt, a visszajelzések ugyan számarányukat tekintve többségben negatívak, ami bosszantó egy ilyen terepkü-

terepválasztás-térképkészítés-pályakitűzés-lebonyolítás abszolút magas színvonala jellemzi, a kommunikáció, a megítélés alakítása viszont kezd kicsit fakulni az elvárásokhoz és a versenytársakhoz képest.

Ha a felhozott negatívumokat nézzük, azok összeadva is apróságok a szilárdan magasra pontozott és a versenyrendezés gerincét jelentő szempontok mellett. Mégis, év végén az összesített kérdőívekben könnyen lehet, hogy a verseny rosszabb helyen fog szerepelni, mint tájfutó szakmai színvonalában esetleg halványabb társai – amire érdemes odafigyelni, mert a kérdőívek (akkor is, ha statisztikailag talán nem reprezentatívak) a nevezési díjat fizető „ügyfelek” elégedettségét és későbbi döntési preferenciáit jelentik meg. Minden esetre az én preferenciámat most teljesen eltalálták, így csak elismeréssel tudom kifejezni a Postás rendezőgárdájának az idei Váltó OB megrendezéséhez, és azt kívánom, a versenyeik továbbra is a „mindenben kiemelkedő” jelzővel párosuljanak a tájfutó fejekben.

Kovács Balázs

FELNŐTT VILÁGBAJNOKSÁG – ÉS AMI MÖGÖTTE VAN...

Ma már, amikor a világversenyekről különböző fajta online közvetítések vannak, és a megszállottabb nézőkön elvonási tünetek jelentkeznek, ha megszakad egy-egy versenyző GPS-es nyomkövetése, egy klasszikus beszámoló cikk másfél hónappal a verseny után nem sok újat tud nyújtani. Az idei VB viszont jó apropót ad ahhoz, hogy némi képet adjak arról a szervezési/anyagi teherről is, ami a részvétel érdekében a nemzeti szövetségekre hárul.

Az egyik fő kihívás immár egy évtizede véleményem szerint a VB hossza, ami a pihenőnapokkal és terepbemutatók miatti korábbi érkezéssel együtt 10-11 nap. Ez párosul azzal, hogy nem indul mindenki minden számban, ami máris egy komoly dilemmát jelent: vagy ott van a teljes program alatt egy versenyző, ami komoly szállásköltség, és a főállásban dolgozóknál a szabadság kérdése is előjön, vagy csak a program egy részére vállalkozik. Így vagy úgy, de ez mindenképpen bonyolítja az utazás szervezését, mert ha ott is van valaki végig, nem tud a csapat minden versenynapra együtt mozogni, az éppen nem indulóknak a több órás állva szurkolás helyett célravezetőbb valamelyik terepbemutató terepen készülniük a későbbi versenyükre, majd visszatérni a szállásra pihenni. Bár idén új program debütált, amiben megszűntek az egyéni erdei számok selejtezői, viszont bejött a sprintváltó, ez a fentiek szempontjából nem jelentett javulást, sőt. A program semmivel sem lett rövidebb, mert még egy – harmadik – pihenőnap is bekerült, viszont a résztvevő országok többsége számára a közép- és hosszútávon lecsökkent kvótáknak köszönhetően még inkább előtérbe kerül a specializáció. Így aztán nem csoda, hogy most nálunk is többértű utazást kellett szervezni: Szerencsi Ildi és Kovács Ádám csak a sprinteren vettek részt, majd a bergamoi reptérre fuvaroztuk el őket a hazajutáshoz, míg Péley Dorkával és Liszka Krisztiánnal csak 3 nappal később keltünk útnak a sprinten induló ver-

Csapatkép az alpesi nyáran

senyzőkhöz képest.

Egy további komoly szervezőmunka a szállás. Sajnos az utóbbi évek VB-rendezői nem követték a 2008-as cseh vagy a 2009-es magyar VB jó példáját, amikor a versenyközpontban a rendezőkön keresztül lehetett többfajta szállást foglalni. Általában csak méregdrága ajánlatok vannak, így marad az, hogy magunknak keressünk valamit, de ennél is figyelembe kell venni, hogy ne legyen rajta letiltott területen, illetve ne legyen túl messze a versenyközponttól, különben a csapatvezetői értekezletekre is rengeteget kell autózni. A saját szállásból pedig következik, hogy az étkezés megoldása is mindenkinek a saját ügye. Szerencsére az utóbbi években Vonyó Péter személyében egy szakács- és edzői képességekkel, ill. élversenyzői tapasztalatokkal egyaránt rendelkező csapatvezetőnk van, akinek így erre a posztra bérelt helye is van a következő néhány évtizedre, bárki legyen is a szövetségi

kapitány...

Az idei olasz rendezők ráadásul rátettek minderre még egy lapáttal, amikor a sprintet Velencében rendezték, kvázi-kötelező jessoloi szállással, mert onnan volt a szállítás a karanténba hajóval. A saját főzés miatt apartmanos szállást preferáltunk, de azt a Lido-n csak minimum egy hétre lehet foglalni, így maradt a szállodajellegű szállás. Csodálkoztam is, hogy sikerült találni egy viszonylag olcsót, aztán a helyszínen kiderült, hogy az nem volt más, mint egy szerzetesrend zárdája, akik szállás-szolgáltatásból is szereznek bevételt. Ettől függetlenül jónak értékelte a csapat, és egyszerűbb volt rálelni, mint a későbbi szállásra a Dolomitokban, ahol azzal idegesített minket a VB honlapján segítségnek ajánlott helyi turisztikai iroda, hogy a május végi edzőtábor során személyesen megmutatott potenciális szállásokról később kiderítették, hogy már hónapokkal korábban le voltak

foglalva... Én végül találtam a futó csapat számára egy sikerszállást kb. 25 perc autózásra versenyközponttól, de a trail-o csapat sajnos csak lent a völgyben tudott foglalni magának megfelelő – részben akadálymentes – szállást, ami naponta több óra utazást jelentett számukra.

Márpedig a versenyhelyszínekre való utazásokkal sem spóroltak az olaszok. A legszebb példa az egyéni sprintversenyek és sprintváltó közötti „pihenőnap”, amikor az alábbi volt aktuális a csapatoknak: felköltözés Jesolából a fenti versenyközpont Lavarone környékére (2,5 óra), sprintváltó-terepbemutató Pergine Valsuganában (2x45 perc Lavaroneból), illetve megnyitó Asiago-ban (2x40 perc) a terepbemutatótól ellentétes irányba. Nálunk az utóbbit illetően már elszakadt a cérna, főleg, hogy még az edzőtábor alatti sprintváltó-versenyen nyert a csapat egy vacsorát egy kastélyban lévő luxus-étterembe, amit lényegében csak a megnyitók alatt tudtak igénybe venni, így inkább ezt választották. A megnyitóra csak az itthonról később érkező 3 fős küldöttségünk esett volna be, de ez is elúszott azzal, hogy a járműnk műszaki hibája miatt késünk.

Baumholczer Máté a sprint selejtezőn

Ennyi háttér után viszont essen némi szó magáról a VB-ről is, legalább egy eredmény-összefoglalás erejéig. Az élményben történt is változás, meg nem is. A svájciak és Thierry Gueorgiou továbbra is dominálják a mezőnyt, de Simone Niggli visszavonulása után Judith Wyder igyekszik átvenni a szerepét a nőknél, a francia nagymestert pedig a 2008-2010 közötti váltó-kudarck után most egy egyéni számban is láthattuk az élről kiesni. A dánok előretörése, főleg a sprinteken látványos volt, és a későbbiekben egy váltó-aranyérem sem lenne megle-

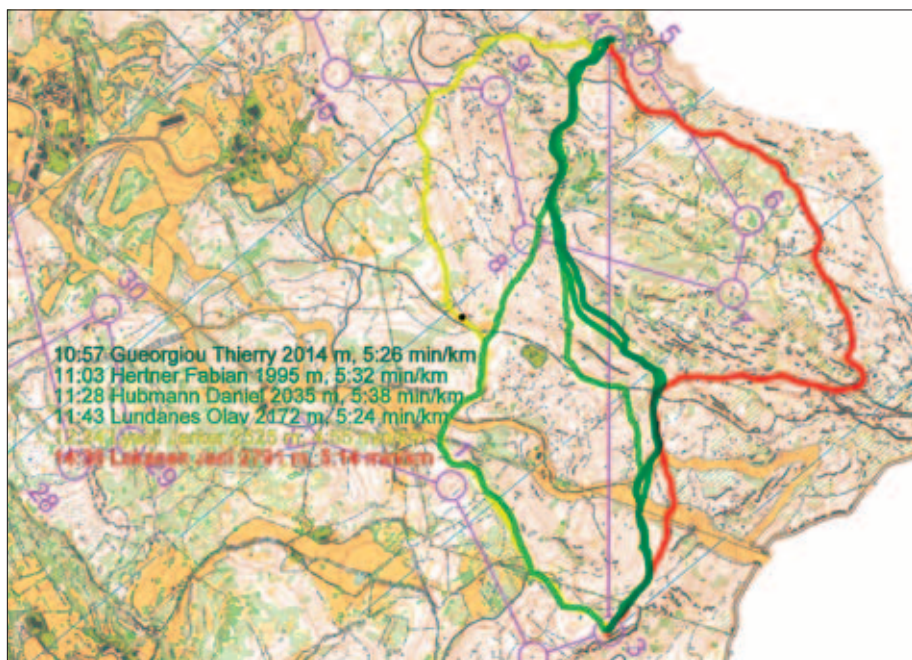
petés tőlük a sprintváltón és/vagy a női csapatuk részéről. Ami a magyar csapat szereplését illeti, azt vegyesnek lehet értékelni. A 2012-es VB-n és a tavalyi világbajnokságon eredményes 4 élversenyzőnk közül Szerencsi Ildi és Kovács Ádám felkészülése sérülések és munkahelyi elfoglaltságok miatt idén nem volt az igazi, és mivel a sprint selejtezőn mindketten hibáztak is, ezzel már elúszott a döntőbe jutás. A sprintváltón viszont jól futottak. Lenkei Zsolti és Gyurkó Fanni viszont komoly erőket ölt a felkészülésbe, a tavasz végi edzőtáboron kívül a VB-re is egy héttel korábban érkeztek, azonban ennek sajnos sem Zsoltnál, sem Fanninál nem lett meg az eredménye, elmaradtak az eddigi legjobb helyezéseiktől. Ezzel szemben a csapat kevésbé profi fele most érte el a legjobb helyezéseit az egyéni számokban: különösen igaz ez Péley Dorkára, de Kerényi Mátétól is szép teljesítmény volt a döntőbe jutás a rendkívül szoros sprinten, Liszka Krisztián is jól futott a hosszún, és Kelemen Detti is jól felszívta magát a sprintre ahhoz képest, hogy a télen gyakorlatilag semmit nem tudott edzeni. Sajnos a váltó-szereplés viszont Zsolti újabb villanása és Dorka kiegyensúlyozott futása ellenére is egyértelmű kudarck volt.

Skuló Marci

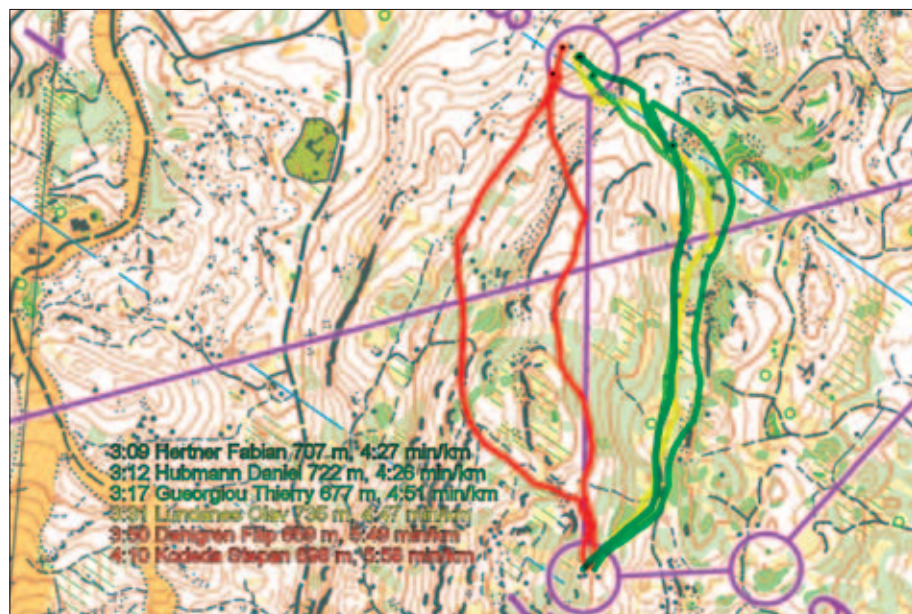

Átmozgató edzés közben a sprint versenyek között

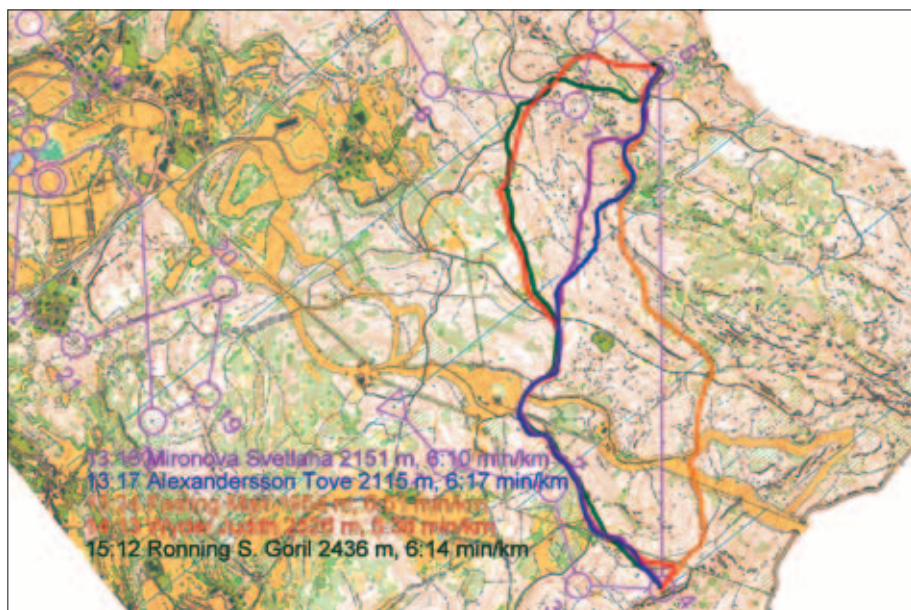

VB 2014 Lavarone Long M pálya 3-4 átmenet (World-of-O)

VB 2014 Lavarone Long M pálya 7-8 átmenet (World-of-O)

VB 2014 Lavarone Long W pálya 4-5 átmenet (World-of-O)

VB 2014 Lavarone Long W pálya 11-12 átmenet (World-of-O)

TRAILO-VB

Lavarone, Olaszország

Ez a VB volt a tizedik nagy nemzetközi verseny (VB, EB), amin részt vettem. Azt nem állítom, hogy ez volt a legkevésbé sikeres magyar szempontból, de igencsak vegyes érzelmekkel zártuk. A rendezés stílusa és hiányosságai rányomták a bélyegüket az egész versenyre. A programban szereplő események nyolc különböző helyszínen zajlottak az Asiago – Lavarone – Levico Terme körzetben, és a mi szállásaink még újabb helyeken. Habár a csapatoknak fel voltak kínálva szállások és az ügyintézés, nekünk végül (bár szinte az utolsó pillanatig reménykedtünk) nem tudtak biztosítani megfelelőt. A közlekedési lehetőségeket a Dolomitok csúcsai, völgyei határozták meg, a hegyi utak némelyikét a kisbuszunkkal nem tudtuk használni, minden nap órákat ültünk az autóban kanyarogva. A helyszínekkal kapcsolatos tájékoztatás hiányosságai is gondot

okoztak. Másokra is hatottak a fenti problémák, a megnyitó ünnepségen a WOC csapatunk logisztikai gondjai miatt hazánkat mi és kísérőink képviseltük, örömmel.

A leginkább színvonalas terep a TempO selejtezőnek jutott. A Caldonazzo-tó közelében, de a kiránduló útvonalaktól távolabb, finom domborzatú erdei terepen tüzték ki a 24 feladatot. Sajnos minket már az edzésen kizártak a versenyből, mivel a teljesen értelmetlenül nagy területre kiterjesztett terepletitást figyelmetlenségből és információhiány miatt megszegettük. A lebonyolítás korrektsége elmaradt a kívánatostól: az állomásokra menet sok mindent lehetett látni, ha a versenyző akarta és nem kellett a göröngyös utat néznie mozgáskorlátozottsága miatt. Ezzel együtt a TempO-hoz képest nehezebb pontok azt eredményezték, hogy nem volt elég gyorsnak lenni. A mezőny eleje 230-300 másodperccel jutott a döntőbe, de a 459 mp időmmel is 14. helyen mehettem volna tovább a 24 fős döntőbe.

A Levico Terme-i Habsburg-kastély parkjában megtartott döntőben a selejtező eredményei is számítottak, ott gyorsabb tempóra volt szükség, így a pódiumra azok a versenyzők állhattak, akik mindkét terepen jól és gyorsan boldogultak. A világbajnok a norvég Martin Jullum lett.

A klasszikus versenyszám (PreO) két futama az Asiago-fennsíkron zajlott. Már az első nap újabb rendezői bakikkal találkozunk, de ami a leginkább furcsa, ezeket a két nappal későbbi második futamra sem sikerült kiküszöbölni. Egyrészt a „szokatlanul esős időjárás” miatt a pálya harmadik szakaszát törölni kellett, így 20 helyett 12 pontból állt – és ez borítékolhatóan befolyásolta az eredményeket. Másrészt nem tudtak mobil WC-eket kihelyezni, ami számos kerekesszékes versenyzőnek komoly gondot jelentett. Harmadrészt kötelező buszoszásokat terveztek a terekre és nem jól mérték fel azok kapacitását: a két busszal össz. egy kerekesszékes versenyzőt tudtak szállítani a 20-25 perces úton, miközben négy percenként rajtoltak (elvileg). Ez mindkét napon jelentős csúszást és hidegben való várakozást eredményezett. Az SI-vel történő összidő-mérést is próbálták, de se közben, se utólag nem adtak visszajelzést a felhasználóktól. Mégis talán a legbosszantóbb az észak-vonalak hibája volt, mert azon csak rontani sikerült; az első napon 1,5-2 cm hosszú vonalak voltak, és aki már trailozott, tudja, milyen fontos itt a tájolás, és az ilyen rövid vonalra meglehetősen bonyolult. Miután a csapatvezetői értekezleten többen szóvá tették és ígéretet kaptunk, hogy a 2. napon ezzel nem lesz gond, a rajtban döbbenet tapasztaltuk, hogy egyáltalán nincs észak-vonal, csupán egy

A megnyitó

nyíl a lap egyik távoli sarkában. Ez szerintem elképesztő hiba, mégsem óvott senki...

Az első napon sok gyakorlott versenyző elvázott, nekünk sem sikerült túl jól: Miksa 6, én 7 pontot értünk el a 11-ből. (Tovább csökkent a pálya, mert az egyik pontot óvás miatt eltávolították, és ettől hátrébb sorolódtunk mi is, mert mi jó választ adtunk.) A második nap bemutatója egyértelműen hibás ponttal kezdődött – a meetingen megkaptuk az immár szállóige-szerű választ, hogy a versenynapon ilyen nem lesz. Campomulo a helyszín, ahol a WOC Long és Váltó számát is tartják. A pálya jó minőségű, de a térképi ábrázolással és a papírral is vannak gondok (már a pálya közben lekopik néhol a hajtásoknál). A zéró pontok nehézségei megerősítették, hogy szükség van a jövőben „zéró tolerancia” szabályra, tehát annak meghatározására, hogy melyek azok a minimális távolsági vagy szögbeli eltérések, amelyek mellett zéró válaszos pont kitűzhető. A hibákat nehéz utólag kielemezni, mert fénykép híján csak a memóriájára hagyatkozhat a versenyző és a megoldótérképre, ami ebben az esetben pontatlanra sikerült. Az eredményközlés annyira lassú volt, hogy a hosszútáv legvégére sem kieszültek el vele.

Tájélni észak-vonal nélkül

A napi versenyt openben Vitalij Kyrychenko nyerte, parában John Crosby. Összetettben a paralympiai világbajnok tavaly után ismét Michael Johansson (SWE) lett, Jansson (SWE) és Crosby (GB) előtt, Miksa a 25. helyen végzett. Az open kategória nyertese Guntars Mankus Lettországból, majd Marit Wiksell (SWE) és Geir Myhr Oien (NOR). Nekem a 49. hely jutott. Mindketten javítottunk az első napi eredményünkhöz képest, Miksának 6, nekem 3 hibám lett a húszból.

A csapatverseny izgalmaiból idén kimaradtunk, bajnok – története során először – Horvátország, majd Svédország és Lettország a sorrend.

Az egy hetes programot a TrailO Relay demója zárta. A svéd javaslat szerint lebonyolított váltó megmutatta, hogy ez egy izgalmasabb, több taktikázást lehetővé tevő forma lenne a mostani csapatverseny helyett. A Lavarone-tó körül kitűzött 24 pontot tetszőleges sorrendben érintve, bőséges(nek tűnő) időlimit mellett zajlott a háromfős csapatok viadala. A segítőből versenyzővé előléptetett Forstreuter Tünde, majd Laáber Miksa és Bíró Fruzsina összeállítású váltónk 20 ponttal és 40 másodperccel a 14. helyet szerezte meg az elindult 33 csapatból. Előttünk volt két vegyes nemzetiségű csapat is, sőt, a győztes is az Estonia-Spain váltó lett (23p), majd Finnország 1-es és Olaszország 1-es váltója (22p). Érdekesség, hogy a finn fiúk – láthatóan külön játékként – egy óra alatt megcsinálták a teljes pályát, futva.

(A VB minden eseményéről bővebben a tajibingo.blogspot.hu oldalon olvashattok.)

BFruzsina

Váltás

multiNavigator.hu
terpfités · outdoor · navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájéló 2014 4. szám **21**

IOF KÖZGYŰLÉS

Szokás szerint a világbajnokság salatt került sor a Nemzetközi Tájfutó Szövetség kétévete esedékes közgyűlésére, amin 36 tagország vett részt szavazati joggal (a tagdíj tartozás egyben a szavazati jog automatikus megvonását is jelenti). Megszokott módon a közgyűlés két részből állt: VII. 9-én volt a közgyűlés első része (szeminárium), ahol részletes vita folyt a napirenden lévő kérdésekről, majd VII. 10-én volt a közgyűlés döntéshozó része.

Az elmúlt két éves ciklusban beérkezett öt tagfelvételi javaslatot az elnökség korábban már előzetesen elfogadta, de az alapszabály szerint ezeket a közgyűlésnek kell véglegesen elfogadnia: Azerbajdzsán, Irán, Nepál, Kamerun és Uganda tagságával az IOF tagországok száma 78-ra nőtt.

Az alapszabály módosítása a jelenlévő szavazók 75%-os többsége esetén fogadható el. Az elnökségnek alapvetően két komolyabb javaslatra volt az alapszabály módosítására. A közgyűlés elfogadta azt a javaslatot, hogy ezen túl ne kettő, hanem négy évre válasszák meg az elnököt és az elnökséget (közgyűlés továbbra is kétévete lenne). Ez a módosítás a következő közgyűléstől (2016) lesz érvényes oly módon, hogy a 2016-os választásnál a tagok egy részét majd csak 2 évre, míg a másik részét 4 évre választják.

Nem ment át viszont az az előterjesztés, hogy a világválogány rendezőinek kijelölése teljes egészében az elnökség hatáskörébe kerüljön. Így marad a korábbi rendszer: páros években a közgyűlés, páratlan években az elnökség dönt ezekben a kérdésekben.

Az Orosz TFSZ javaslata, hogy a rogaining kerüljön be a szakágak közé, nem talált egyetér-

tésre. Azonban mivel az IOF a közeljövőben tervezi a szakágak rendszerének felülvizsgálatát, ott majd figyelembe fogják venni, hogy több tagszervezet is szervez rogaining és kalandversenyeket a saját égisze alatt: várhatóan úgy határozzák meg a szabályzatban az egyes versenyformákat a tájfutó szakágon belül, hogy az érintett szövetségek ilyen versenyeket is rendezhessenek. Az előző közgyűlésen, 2012-ben a spanyol szövetségnek is volt egy hasonló javaslata a kalandsportokkal kapcsolatban. Az ezzel kapcsolatos, szintén elutasító jellegű jelentést is bemutatták a közgyűlésen.

Elfogadták a 2014-16 időszakra vonatkozó akciótervet, a tagdíjak összegét és az IOF költségvetését. A tagországokat 8 kategóriába sorolták több szempont figyelembevételével (GDP, a sportág hazai és nemzetközi fejlettsége), az egyes kategóriák között a tagdíjak általában 75%-kal nőnek. Magyarország éves tagdíja 2680 euró lesz 2015-ben és 2016-ban.

Az IOF éves költségvetése a következő két évben 600-650 ezer euró körül alakul (a bevétel és a kiadás egyensúlyban lesz).

Meglepetés nélkül zajlott le a tisztségviselő-választás, a jelöltek száma megegyezett a rendelkezésre álló helyek számával. Brian Porteous maradt az elnök a következő ciklusra és az elnökség tagjai között is csak egy változás történt, Mikko Salonen (a tájfutó bizottság eddigi vezetője) került be honfitárs, Timo Ritakallio helyett. Ez azt jelenti, hogy Zentai László is újabb két évig az elnökség tagja lesz.

A Baltikumba kerültek a világ-bajnokságok rendezési jogai:

- 2018-as Felnőtt vb és Trail-O VB: Lettország (az ország az eredetileg benyújtott pályázatát utóbb azzal egészítette ki, hogy kérte a közgyűlést, illetve az elnökséget, hogy egyben megkap hassa a 2019-es Szenior VB rendezési jogát is, a közgyűlés ennek tudatában ítélte oda a VB rendezési jogát Lettországnak).

- 2017-es Tájékerékpár vb: Litvánia. Itt Oroszország volt a másik pályázó. A közgyűlés a szakági bizottság rövid értékelési összefoglalóját is megkapta (ez a kérdés az első napi szemináriumon hangzott el), amely egyértelműen Litvánia pályázatát ítélte jobbnak.

A közgyűlés résztvevői

• Eredetileg nem volt jelentkező a 2017-es sítájfutó VB rendezésére, de a közgyűlés előtt néhány nappal Oroszország jelentkezett. Mivel a pályázat szakmai bírálata ilyen rövid idő alatt nem volt lehetőség, így a közgyűlés felhatalmazta az elnökséget a döntésre.

• A 2017-es junior tájfutó VB rendezésére több pályázat érkezett. Az utolsó körbe három ország (Finnország, Magyarország, Németország) pályázata került be. Hosszú vita után (amelyben az érintett ország képviselőjeként nem vettem részt) a rendezést Finnország kapta, amely egyébként 1992-ben rendezett junior VB-t.

• A következő közgyűlésre a 2016-os világbajnokság alatt, Svédországban kerül majd sor.

Kitüntetettek:

Ezüst: Roger Aerts (az IOF nyugdíjba vonuló doping felelőse), Brian Porteous (IOF elnök)

Bronz: Sari Salomaa-Niemi (a Trail-O bizottság vezetője), Dusan Vystavel (az európai munkabizottság vezetője), Mikko Salonen (a tájfutó bizottság eddigi vezetője), Alexandr Bliznevskiy (a sítájfutó bizottság tagja), Timo Ritakallio (leköszönő elnökségi tag), Mike Dowling (az IOF alelnöke), Astrid Waaler Kaas (az IOF alelnöke), Alexey Kuzmin (Oroszország), Blandine Astrade (az IOF által a VB-k előtt rendezett tanfolyamok szervezője), Jose Fernando Gomez Rueda (dél-amerikai regionális koordinátor)

A közgyűlésen kívüli további érdekesebb információk:

• A tájfutó bizottság (Foot-O Commission) vezetésére Less Áront kérte fel az elnökség, így a négy szakágból kettőnek magyar vezetője van (a többi szakág vezetését és a bizottságokat a 2015 januári együttes elnökségi ülés jelöli majd ki).

Brian Porteous, elnök és Barbro Rönnerberg, főtktár

Az IOF alelnökei: Mike Dowling, Astrid Waaler Kaas, Leho Haldna

• Az Európai elnökök konferenciáján hazánkat Tólas Sándor képviselte.

• Bíró Fruzsina bekerült a trail-ó szakág versenyzői bizottságába.

• Bejelentette nyugdíjba vonulását Barbro Rönnerberg, az IOF főtktára. 1996 óta volt az IOF főtktára, ekkor költözött át az IOF iroda is Svédországból Helsinkibe. A főtktár mellett további két asszisztens és egy sportigazgató dolgozik fizetett alkalmazottként és a sítájfutás téli olimpiai esélyeit növelendő egy sítájfutó sportigazgató kineve-

zése is várható (ő majd csak a téli időszakban lesz fizetett alkalmazott). A főtktári posztra a pályázat kiírásra került: egyes vélemények szerint célszerű lenne az IOF irodáját egy kevésbé magas árszínvonalú európai országba átvinni. A beérkezett pályázatokat majd az IOF elnöksége fogja értékelni és kiválasztani azt a pályázót, akinek a koncepcióját megvalósíthatónak értékeli. A döntés az új főtktár személyéről az IOF október végi elnökségi ülésén várható.

Zentai László

LÁMPÁSSAL A BÜKKBEN

Ebben az évben nemzeti ünnepünkön, október 23-án rendezi egyesületünk, az Egri Testedző Club talán a legizgalmasabb, rendezési szempontból is különleges kihívást jelentő Éjszakai Országos Bajnokságot. Ez része az „ünnepi” őszi tájfutó programnak.

A csütörtök esti éjszakai kaland után pénteken a sprint váltó OB, szombaton az Országos Csapat Bajnokság, majd záró akkordként az Országos Egyesületi Váltó kerül megrendezésre. Költségtakarekusan 4 magyar bajnokságot teljesíthetünk.

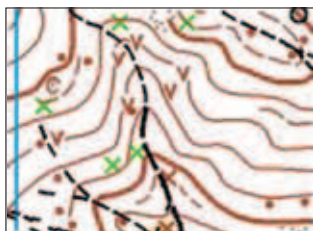
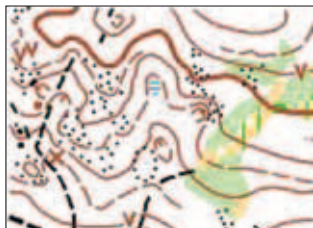
Először 1976-ban került éjszakai OB Egerbe. Bélapátfalván az ifjúsági tábor volt a központ. A Gilitka Kápolna nevű térképen futottak a versenyzők. A győzelmet Honfi Gábor szerezte meg elsőéves felnőttként. Ezen a versenyen került alkalmazásra először térképcsere, amely ellen, mint minden új megoldással szemben, volt kisebb morfolódás. Ma ez már gyakori rendezési technika. Ehhez a rendezvényhez én magam személyesen is kötődök, ekkor adatott meg először életemben, hogy Országos Bajnokság rendezői gárdájának vezetője lehettem. Most, 38 évvel később is izgalommal és felelősséggel készülünk egy sikeres, min-

denki számára élményt adó rendezvényre.

A rendezőgárda stabil, a 2007. évi IFI EB-n összeszokott társaság. A helyszín Répáshuta térsége. Jellemzőes bükki terep, változatos domborzattal, mészegetekkel, köves területekkel. A jól futható erdőket helyenként felváltja az erdőirtások zord növényzete.

A rendezéshez szükséges engedélyeket már beszereztük. A pályatervek készen állnak. A napokban kezdjük a pályakitűzés terepi munkáit. Versenyközpontként megkaptuk a Bükki Nemzeti Park egyik kutató központját, amely a versenyzőknek és a rendezőknek is teljes infrastruktúrát biztosít. Szeptember elejére várjuk Sramkó Tibor ellenőrző bírót. Ezt követően a korrekciókat végrehajtva kezdődhet a térképek, pályák véglegesítése és jöhet a verseny. Mindenkit szeretettel vár az Egri Testedző Club és jómagam.

Dr. Nagy Árpád

Nyílt Éjszakai Országos Bajnokság - 2014. október 23. (csütörtök)

Rendező: Egri Testedző Club (ETC)

Helyszín: Répáshuta térsége (Bükk hegység)

Nevezési határidő: 2014. október 05.

Nevezés: Entry, valamint e-mailben: etc2001@freemail.hu

Nevezési díj: Bajnoki kategóriákban: 2500,- Ft/fő,

nem bajnoki kategóriákban: 1500,- Ft/fő (nevezési határidő után: 1700,- Ft/fő), hely-

színen: 2.000,- Ft/fő

Kategóriák: F/N 18; 20; 21; 35; 40; 45; 50; 55; 60; 65; 70; 75; 80;

Nem bajnoki kategóriák: F/N 21Br, Nyílt T, Nyílt K.

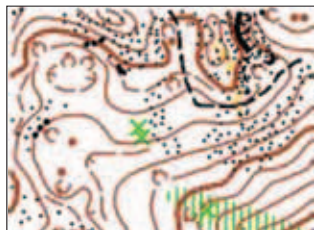
„0” idő: 19.00 óra

Szállás: korlátozott számban a VK-ban, vagy a DTC-nél, az OCSB rendezőjénél intézhető.

További információ:

www.egritc.hu,

email: etc2001@freemail.hu

funkwerk
Magyarország

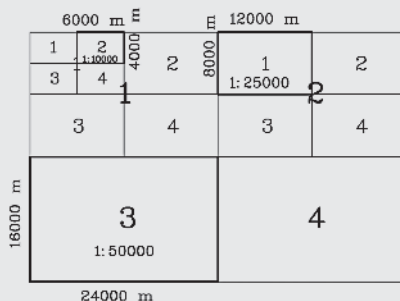
Mi is az az EOTR?

Sokszor hallok tájfutó és térképkészítő sporttársaktól, sőt elborzadva látom a nyomtatásban is megjelent tájfutó térképen, hogy a készítéshez felhasznált alapanyag az EOTR. A laikusok természetesen nincsenek tisztában a szó jelentésével, de szakmabeliként úgy érzem, a fogalom pontosításra szorul.

Az EOTR mozaikszó, jelentése Egységes Országos TérképRendszer, ami magában foglalja az 1:100000, 1:25000, 1:10000 méretarányú topográfiai térképeket és az 1:4000, 1:2000 és 1:1000 méretarányú földmérési alaptérképeket. Vetülete EOv (Egységes Országos Vetület) ami egy szög-tartó ferdetengelyű sülylesztett hengervetület. Alapfelülete az IUGG 1967 ellipszoid. Az EOTR polgári felhasználásra készült. A különböző méretarányú térképeknek azonos a vetületi és koordináta rendszere, egységes a szelvénytáblázata. Jellemzője, hogy a K-Ny-i irányú koordináták értéke mindig nagyobb 400000-nél, az É-D-i irányúaké pedig mindig kisebb, azért, hogy a koordináta értékeket ne lehessen véletlenül sem felcserélni. A szelvények számozása az ábrán látható módon történik.

Az 1:100000 méretarányú szelvények számozása

10								107	108	109		
9								97	98	99	910	
8			82				85	86	87	88	89	810
7		71	72	73	74	75	76	77	78	79	710	711
6		61	62	63	64	65	66	67	68	69	610	
5		51	52	53	54	55	56	57	58	59		
4	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49		
3		31	32	33	34	35	36	37	38	39		
2		21	22	23	24	25	26	27	28	29		
1			12	13	14	15	16	17	18			
0			02	03	04	05						
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

A kiemelt szelvények száma:

1:50000 szelvény 54-3

1:25000 szelvény 54-21

1:10000 szelvény 54-112

Amit a tájfutó szleng EOTR-ként használ, és felhasználnak a szintvonalak rajzolásához, annak a becsületes neve 1:10000 méretarányú topográfiai térkép. Használjuk helyesen!

Palumbi Edit
földmérő mérnök

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

multiNavigator.hu
terpeltás - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájoló 2014 4. szám **25**

13+2 DOLOG

amiért mi jövőre is ott leszünk a Transylvania Openen, alias Kolozsvár Kupán

1. Olcsó a nevezés, családoknak kedvezmény (ha legalább három családtag nevezett), a nevezés pár nappal a verseny előtt sem volt felrás.

2. Elérhető információk: a Bulletinnek jól követhetőek voltak, a térképázatok könnyen értelmezhetőek, ráadásul minden magyarul is a könnyen megjegyezhető transilva.ro -n

3. „0” idő: az első napi rajt időpontja: 18:00, magyar idő szerint 17:00, Erdélyből munka után, itthonról is plusz szabadság kivétele nélkül kényelmesen elérhető.

4. Távolságok: az első napon a városban volt a verseny, a további 3 napon 25 percen belül el lehetett érni Kolozsvárról a terepet.

5. Terep: A terepek eltérőek a magyartól, élvezhetően barázdált, de mégis az itthon megszokott 5%-os szintkülönbséggel, aprólékos pont közeli tájékoztatókkal tarkítva.

6. Térkép: A Kolozsváron megszokott kifogástalan minőségű.

7. Pályák: Technikás, változatos, érdekes (W60-ban a 2,9 km-es pályában 1,15 km-es átmenet!)

8. Eredmény összehasonlítás: különösen tetszett, hogy szakasz-kombinációs egyezések voltak a pályák között, akár oda-vissza is, így itt-ott lehetőségünk volt összehasonlítani a 3 generáció eredményeit.

9. Rugalmas a rendezőség: két unokámnak tanítgatjuk a térképolvasást, így 10DK-ban indultak (ami itt egyben van a 10D-vel), s minden nap rajtidő módosítást kértünk (egy nekik, vagy magunknak), a legnagyobb hajtás közben is eleget tettek a kérésünknek.

10. Figyelnek a gyerekekre: az eredményhirdetésen minden 10D-s fiút és lányt kihívtak, ráadásul egyszerre, látványnak is jó volt, a kicsiknek pedig örökre szóló élmény.

11. A nyelv: mindenhol lehetett magyarul kommunikálni,

nem csak a versenyen, hanem a szálláson, a boltban, akárhol. Örömmel választottak magyarul, ahol nem tudtak, kerestek magyar ajkút, vagy azonnal váltottunk angolra.

12. Verseny utáni szórakozás: Kolozsvárott rengeteg felújított, nyugat-európai színvonalú játszótér van, ahol nem csak a kicsik, hanem a tinédzser tájfunok is jól szórakoztak.

Nem beszélve Kolozsvár számátalan magyar vonatkozású látványjáról.

13. Szállás: kényelmes, kellemes motelben laktunk, kicsit olcsóbban, mint a hazai versenyek kolégiumi szállásai.

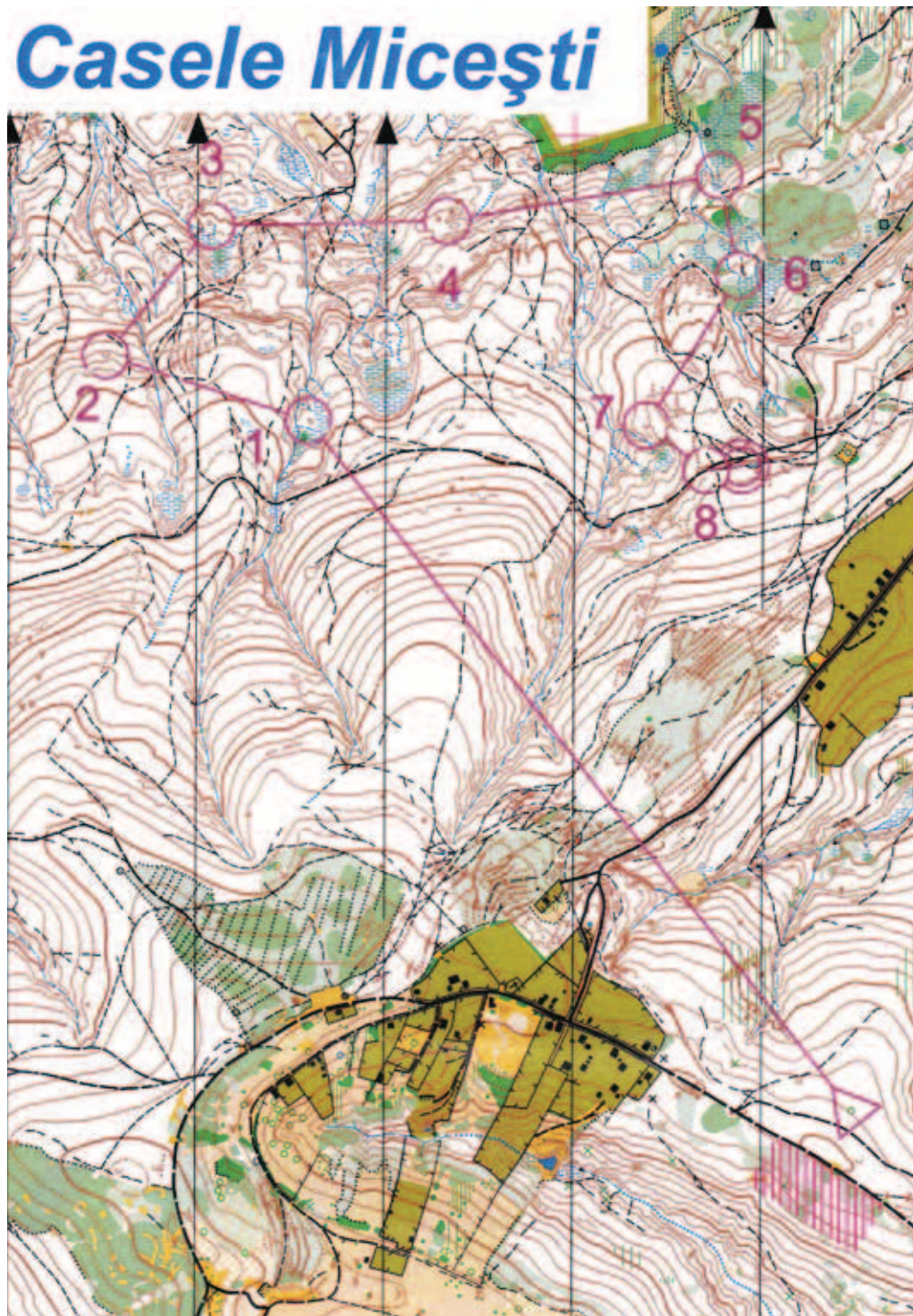
+1. A kritika: Az eredményhirdetésen nemi diszkriminációt alkalmaztak, a férfiak sört, a nők (és a gyerekek) csokit kaptak a névre szóló nyomtatott oklevél és az érem mellé.

+2. Jövőre még ifi EB is a rendezvény!

Hegedüs Ágnes

Casele Micești

Tájfutás már 40 év óta! A Fejér megyei Hírlap 1974. szeptember 24-i számában jelent meg először a „tájfutás” kifejezés, egy cikk címében. Az MTFSz főtítkára ennek nyomán kért állásfoglalást az MTA Nyelvtudományi Intézetétől, ahogy ezt korábban a Szövetség nevének megalkotásakor is tette. Dr. Grétsy László tudományos osztályvezető pozitív válasza után a Tájékoztató Futás újságban az olvasókhoz fordult, véleményüket kérve a sportág új elnevezését illetően.

A Népsport 1974. XII. 4.-i számában Sport és nyelvújítás címmel népszerűsítette a „tájfutás”-t. Egy felháborodott szegedi sporttárs terjedelmes levélben tiltakozott az új kifejezés ellen, amelynek használata már beindult a lapban. A „tájfutás”- bár nem a „táj” fut - időközben szókincsünk részévé vált. Skerletz Iván gyermekeként dédelgette az új nyelvszüleményt, aztán 1977-ben az MTFSz Hivatalos Lapja címét is TÁJFUTÁS-ra módosította.

1925-ben a Ripszám Henrik féle első hazai eseményt tájékoztató versenynek nevezte a Nemzeti Sport. Berend Ottó tíz évvel későbbi kezdeményezését tájékoztató- és terepgyakorlat néven engedélyezte az MTSz, mert a „verseny” idegen volt a turistaeszmétől. Az 1948-ban alakult új Szövetség nyitotta meg a természetjáró versenyek korát. 1957-ben tűnt fel a tájékoztató verseny elnevezés, 1963-ban írtak ki elsőként tájékoztató futó versenyt.

Skerletz Iván főtítkár és nyelvújító

Hegedűs Béla SAS Ifiként kezdett, aztán 18 évet kihagyott. Az utóbbi két évben a népszerűség csúcsára ért! Félénk kezdők, kiöregedni képtelen szeniorok, visszatérésüket fontolgató régi válogatottak a Silvanus SE nyílt edzőversenyein futhatnak egy jót: szerdán, vagy vasárnap, esetleg szombaton, hogy még a Vizsla kupára is el lehessen menni. Ennek a folyamatos programnak főrendezője, motorja, fáradhatatlan robotosa Hegedűs Béla. Jelszava: Egy évben legyen 52 edzőverseny! Neki ez nem teher, sőt! Inkább élmény. Béla rugalmas és derűs. Előkészít, bemér, ezzel karban tartja a BTFSz térképét. Vannak segítői, de ha nem érnek rá, lebonyolítja egyedül az egészet. Nem kell előre nevezni, mégis van elég térkép. Ha elfogyna, akkor nyomtat még.

Általában 80-100-an jönnek. A csúcslétszám 215 fő, amikor a Tűrabajnoksággal közös a forduló. A hosszú, közepes, rövid és kezdő pálya mellett csemegeként van valami különleges feladatot tartalmazó „trükkös” pálya is. Végig lehet kóstolni az egész étlapot, meg lefutni egy pályát akár többször is. A kiszolgálás profi: vízállóan benyomtatott térkép,

frissítő, gyümölcs, ropogtatni való a befutóknak. Sportident és internetes eredmény magától értetődő, bár ez utóbbi el van dugva az MTFSz honlapon, mert a rendezvény nem hajt hasznát a Szövetségnek, csak a tájfutásnak.

A hangulat jó! Ez a családi zöld sport! – mutatja a kifeszített molinó.

Királylepkék iránytűvel születnek Az Észak-Amerikában honos pillangók 4-5000 kilométerrel délebbre, mexikói fenyőerdőkben veszleik át a telet. A királylepké vándorlásának különlegessége, hogy életciklu-

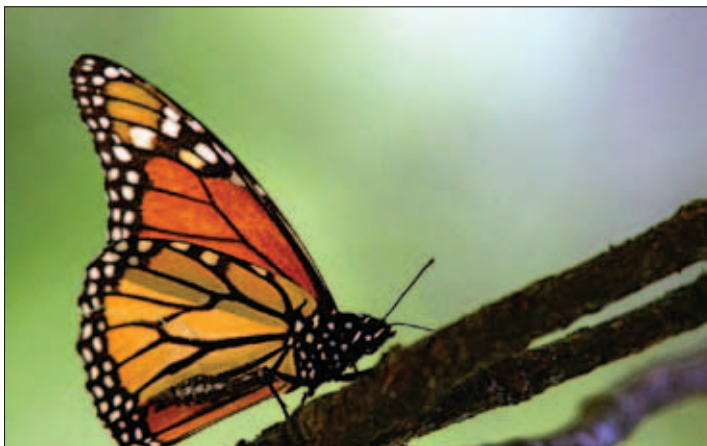
sa csupán néhány hónap, ezért másik generáció tér vissza ugyanazon az útvonalon.

Ismeretes, hogy a pillangók a csápjaikban lévő fényérzékeny molekulák segítségével képesek meghatározni a Nap aktuális állását, hogy tartani tudják az útírányt. A rovarok azonban a vastag felhőtakaró alatt sem tévednek el, ami azt sugallta a kutatók számára, hogy egy mágneses iránytű is szerepet játszhat a tájékozódásukban. Ilyen adottsággal rendelkezik néhány hosszú távon vándorló állatfaj, de rovarok esetében ismeretlen volt ez a képesség.

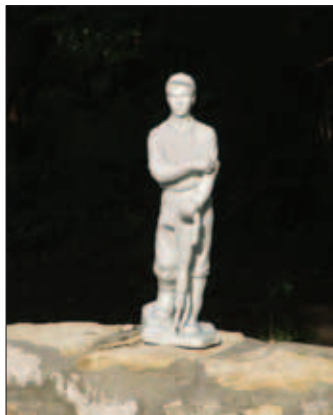
A Massachusettsi Egyetem neurobiológusai repülés-szimulátorba helyezték a lepkéket, majd manipulálták a kamra körüli mágneses teret és a fényviszonyokat. A vizsgálatok szerint a lepkék csápjaikban lévő, fényérzékeny kriptokróm fehérjék segítségével veszik fel a mágneses mezőt. Iránytűjük bekapcsolásához a felhőkön áthatoló ultraibolya-A fényre van szükségük.

Hasonló vizsgálatokat tájfutókon tudomásunk szerint még nem végeztek.

A kutatások a pompás királylepkék védelmét szolgálják, mivel elsődleges táplálékuk a selyemkóró kiszorítása fenyegető méretű Észak-Amerikában.

Hermann Imre 60 évvel ezelőtt elsőéves felnőttként megnyerte az egyéni OB-t és tagja volt az OCSB győztes Bp Lokomotív csapatának. Kettős sikerét egy meredeken felívelő sportpályafutás előzte meg. A cserkészmozgalom feloszlata után parancsnokát dr. Vizelety Lászlót követve lépett be a Lokóba. 1950-ben indul a DISz Központ által rendezett első ifjúsági versenyen, amelynek Kilián serlegét csapatuk négyszer nyeri el sorozatban. 1951-ben, 17 évesen második a klub rangsorában, teljesítménye 1367 km és 37610 m szint túrán és versenyen. A következő évben ifiként győz az éjjel-nappali országos Lokomotív bajnokságon, így bekerül a felnőtt csapatba, ami akkoriban a csúcs elitet jelentette. Például 1953-ban az egyéni OB első 6 helyezettjéből őt a Lokomotív SE versenyzője volt. Ebben az évben a felnőtt

A sztahanovista bányász szobra

tek előtt egyéniben megnyerte a természetjáró 5 próbát, ami éjszakai tájékozódás, tereprekrépzás, kajakozás, folyamúszás és terepfutás számokból állt. Győzelmét a következő évben megismételte. 1954-es további sikereit nincs hely felsorolni, de mindenképpen említést érdemel, hogy ezek egyike az első kerékpáros tájékozódási verseny volt. 1956 tavaszán nősült, új életet kezdett. Gyógyszer vegyészként, illetve menedzserként ért el szép szakmai sikereket.

80. születésnapja alkalmával Isten éltesse sokáig!

Dr. Hermann Imre az 1954-es egyéni OB tiszteletdíjával

TUDOD MI AZ A ROGAINING?

A rogaining az ultrahosszútávú tájékozódási futás hivatalos elnevezése. A hosszúságát nem távolságban, hanem időben mérik: a bajnokságok általában 24 órák, de egyéb versenyek lehetnek ennél jóval rövidebbek is.

A rendezők a terepen elhelyeznek számszám ellenőrzőpontot, amit a versenyzők szabad sorrendben, ún. pontbegyűjtő versenyformában fognak meg. Az ellenőrzőpontoknak nehézségtől és távolságtól függően különböző értéke van. A verseny lényege, hogy minél több pontot szerezzen az adott csapat, ami 2-5 főből állhat.

A rogaining-versenyforma nagyon közel áll a tájfutáshoz. A legnagyobb különbség a távon és időn kívül, hogy itt nem egyének, hanem csapatok versenyeznek. A csapattagoknak a verseny folyamán végig együtt kell útvonalat tervezniük és azon haladniuk. A térkép méretaránya is más: a precíz 1 : 10 000-es és 1 : 15 000-es tájfutótérképek helyett itt 1 : 40 000-es és 1 : 50 000-es térképeken folyik a küzdelem, egy versenyközpont körül: itt találhatóak a versenyzők sátrai, amikhez verseny közben bármikor vissza lehet térni, illetve büfé a szükséges meleg étel és ital kiszolgálására.

Történelem

Az első rogaininghez hasonló eseményt a Melbourne Egyetem Mountaineering klubja rendezte, 1947-ben. Ebből nőtt aztán ki 1976 áprilisában az új sportág, melynek szabályait Ausztráliában, Melbourne városában fektették le. Létrejött az első szövetség is Victorian Rogaining Association néven, majd a következő évtizedben gyorsan terjedt világszerte.

A rogain elnevezés az alapító tagok nevéből jött létre: Rod Phillips, Gail Davis és Neil Phillips. Ők mindannyian tagjai voltak a Surrey-Thomas Rover Crew csa-

patnak, akik az első rogaining eseményt rendezték. Az elnevezést és az új sport létrejöttét hivatalosan 1976 augusztusában ismerték el.

A ROGAIN szó játékosan a rövidítése lehet az angol Rugged Outdoor Group Activity Involving Navigation and Endurance szavaknak (kihívó szabadidős csapatsport, mely tájékozódást és állóképességet igényel).

A világbajnokságokat (WRC) 2 évente rendezik, a rendező országot 2 évvel korábban jelöli ki a Nemzetközi Rogaining Szövetség.

1. Rogaining vb (1992): Ausztrália, kb. 200 csapat
2. Rogaining vb (2008): Észtország, 748 résztvevő (311 csapat) 22 országból
3. Rogaining vb (2010): Új-Zéland, 522 résztvevő (251 csapat)
4. Rogaining vb (2012): Csehország, 333 csapat
5. Rogaining vb (2013): Oroszország, 314 csapat
6. Rogaining vb (2014): South Dakota, USA
7. Rogaining vb (2015): Finnország
8. Rogaining vb (2016): Ausztrália

Alapszabályok

A csapattagok (2-5 fő) annyi ellenőrzőpontot fognak meg adott időn belül, amennyit tudnak. Az ellenőrzőpontoknak különböző értéke van attól függően, hogy milyen nehéz a megfogása: emiatt a csapatoknak stratégiát kell felépítenie (például: minél több könnyű pont megfogása, vagy éjszaka csak könnyű pontok megfogása, nappal a bonyolultabbaké). Az ellenőrzőpontok csak lábon közelíthetők meg, térkép és tájoló segítségével. A terep lehet nyílt mezőtől az erdős hegységig bármilyen.

A versenyközpontban található a tábor, ahova a versenyzők a sátraikat verhetik fel, illetve melegített fogyaszthatnak. Ide bármikor vissza lehet térni a verseny folyamán pihenni, aludni, étkezni. A csapatok a nekik megfelelő iramot diktálják, a lényeg, hogy a tagok mindig hallótávolságon belül legyenek egymáshoz képest.

A világbajnokságok 24 órák, de ennél rövidebbeket (6, 8, 12, 15 órákat) is szoktak rendezni (például a világbajnokság keretrendezvényeként). Tereptől függően a jobb csapatok több mint 100 km-t tudnak teljesíteni 24 óra alatt.

Vannak a rogaining versenyeknek hosszabb formái is, ezek az ún. „Endurogaines”-ek, melyek 48-50 órák.

A rogaining ősházájában, Ausztráliában minden hónapban tartanak versenyt hétfévente, telihold idején. Minden évben megrendezik az állami és országos bajnokságokat. Tucatyri önkéntes rendező segíti a versenyzőket a pályakitűzőkötől a büfésekig.

A 24 órás versenyekre ~250 km²-nyi sík terepet ábrázoló térképet használnak, ha meredek hegyen van a verseny, akkor

sokkal kisebb vagy nagyobb terület kell, az ellenőrzőpontok elhelyezkedésétől függően.

A fedettész ábrázolása egyszerűbb, mint a tájfutó térképeknél: nem ábrázolnak sem futhatóságot, sem láthatóságot, mindössze a nyílt területeket különböztetik meg a zárt területektől, azaz valami vagy mező, vagy erdő. A versenyzők előre nem tudhatják, hogy melyik mennyire futható, illetve mindegyikben lehetnek futhatóbb és küzdelmesebb részek, melyek jellegzetességgel nincsenek elválasztva.

A vízrajz, síkrajz és egyéb domborzati jelölések megegyeznek a tájfutó térképek jelkulcskészletével, de annál lényegesen kevesebb elemet használnak.

Magyar versenyzők világbajnokságokon

Magyarországról elsőként Molnár Róbert (ARAK) vett részt Rogaining Világbajnokságon: 2002-ben Csehországban, Lesna környékén amerikai barátjával, David Dunham-mel a 22. helyet szerezték meg (abszolút 31. hely).

Az első magyar csapat – Bogos Tamás (ARAK), Scultéry Márton (KTK) – a 2008-as világbajnokságon debütált, és a 37. helyet (abszolút 56.) szerezték meg az észti mocsárerdőben.

Dr. Bojárszky Dezső 1942–2014

Ismét elvesztettük a tájfutás egyik nagyját: elhunyt Bojárszky Dezső, a KFSC majd a BEAC versenyzője, a BEAC legendás szakosztályvezetője. Temetése augusztus 4-én volt a lágymányosi Magyar Szentek templomában. Részletes életrajzot a következő számban közlünk, addig Szeredai (Sznagyik) László rövid visszaemlékezését adjuk közre.

Éppen 50 éve volt, hogy jókor, jó helyen voltam: Kazincbarcán, a Felsőfokú Vegyipari Technikumban tanítottam és persze a tájfutásról se feledkeztem meg. Az 1964-es Békő kupára a Biszterszky András – Bojárszky Dezső párost vittem, nagy örömmre el is hozták a kupát (lásd fotó). Dezsőt én hoztam a következő évben a BEAC-ba, ahol 3 év múlva vezető lett.

Sajnos nemcsak ez a páros hagyott itt minket, hanem öcsém is. Őt, mint a miskolci Földes Ferenc Gimnázium diák sportfelőse küldtem az I. Dobó István emlékversenyre, több mint 60 éve. A Sznagyik Sándor – Zsellér György páros megállta a helyét, Zsellér pedig később neves versenyző, válogatott is lett.

Tanítványt, testvért temetni, lelkileg nem egyszerű. „Stopper lejárt!”

Képaláírás:Bojárszky Dezső (jobb oldalon) első sikeres tájékozdási futóversenyén Biszterszky Andrással megnyerte a Békő Kupát (1. KFSC). A fotót Szabó Sándor természetfotós, egykori sporttárs készítette.

Kiss Lajos 1919–2014

Szomorúan tudatjuk, hogy Kiss Lajos, Lajos bácsi, a Baranya megyei természetjárás és tájfutás jeles alakja 2014. július 24.-én hajnalban, végleg elköltözött szeretett hegyeire, a Mecsek aljára. Aranyjelvényes túravezető, I. osztályú tájékozdási versenybíró volt, emellett hosszú éveken át a megyei technikai bizottságban dolgozott E feladatát példás erőfeszítéssel, kreatív ötleteket megvalósítva végezte.

A mecseki kulcsos házak megteremtésében, működtetésükben, karbantartásukban is óriási szerepe volt. A köves-tetői (azóta szállodává alakított) ház, a sasréti kulcsos ház, a Vágotpusztai kulcsos ház, a Gubacsos kulcsos ház, a pusztabányai Betyár-tanya és a Koszonya-tetői kulcsos ház kialakítása az ő nevéhez fűződik. Szinte mindegyik volt versenyközpont, edzőtábor helyszíne.

Aktív tagja volt a Vasas Elektromos természetjáró- tájfutó szakosztályának, rendszeres résztvevője a 1950-1980 közötti években a tájékozdási túraversenyeknek és tájfutó versenyeknek is. A megye életében jelen volt, amíg csak egészsége engedte.

Az országhatáron belül és kívül egyaránt sok barátja, ismerőse volt. Nyitott, barátságos ember volt, mindenkit szeretett, aki a természetet szereti.

Kiss Lajos több országos és megyei sport-kitüntetés birtokosa volt.

Örülünk, hogy ismerhettük, hogy tanulhattuk tőle a természet szeretetét, a másokért végzett munka örömét, a barátságosságot, nyitottságot, az életörömet. - velünk lesz a Mecsek erdőiben, útjain, a kulcsos házaknál, Nyugodj békében Lajos bácsi!

Navratil Géza 1934–2014

Régi turista társunktól, korábbi tájékozdási futó versenyzőtől, majd edzőtől, Navratil Gézától búcsúzunk, aki az 1960-as években kapcsolódott be a szervezett természetjárásba, és aktív természetjáróként dolgozott a Baranya Megyei Természetbarát Szövetségben és a megyei

Tájfutó Szövetségben az 1970-1980-as években.

Építésmérnök volt, és tájfutóként a PVSK színeiben versenyzett. Tájfutó versenyzőként tagja volt a PVSK első országos hírnévre szert tett csapatának: Medovárszki, Ijjász társaságában... Tájékozdási versenyző és versenybíró, térképjavító s a Szövetségben versenybizottság vezetője volt. Sokoldalú munkásságát jellemzi, hogy részt vett a Mecsek és a Villányi-hegység turistaútvonalainak tervezésében és kialakításában, az útjelzések felújításában, a turistatérképek lektorálásában, barlangász feltáró munkákban, szervezője volt a „Tenkes 40” teljesítménytúrának és a „Csokonay Sándor” emléktúrának, közreműködött forrásépítésekben. A PVSK tájfutóknál a 80-as években kiváló utánpótlás-nevelő edző.

Az 1990-es évek elején visszavonult az aktív természetjárástól, tájfutástól egyaránt. Munkásságának értékeit ma is őrizzük.

Baranya megyei Természetjárók és a Tájékozdási futók Szövetsége.

TÜZÉRKALANDOZÁSOK HADIZSÁKMÁNYON

A Hadtörténeti térképtárban található egy ritka és érdekes térképes dokumentum a magyar katonák második világháborús tevékenységéről.

A térkép „A m. kir. 2. honv. gépvontatású könnyű tüzérosztály által megtegyt utak” címet viseli és több különlegességgel szolgál. Egyrészt, míg az első világháborúból tengernyi (több mint húszezer) kartográfiai dokumentummal rendelkezünk, a második világegésről nagyon kevéssel, ezek között is alig akad a harctéren született eredeti anyag. Másrészt a tüzérosztály útvonalát egy 1940-ben kiadott szovjet iskolai történelmi falitérképen (Az Orosz Birodalom európai része, 1801–1861) ábrázolták, amit valahol Ukrajnában zsákmányoltak, megviselt állapotban. A térkép a hazai események mellett az orosz hadsereg európai „kiküldetéseit” is ábrázolja, többek között a magyar szabadságharc leverésére érkezett főerő mozgását is (fekete nyíl Paszkevics 1848 felirattal, de valójában a 190ezer fős orosz sereg csak 1849 júniusában lépte át a határt). Útvonal nélkül van feltüntetve a nagyszebeni és a temesvári csata, az előnyomulás pedig Világosnál ér véget, ahol viszont már nem volt összecsapás, csak fegyverletétel. A térkép hazánkat, mint az Osztrák Birodalom (Avstrijszkaja Imperia) részét ábrázolja, – mivel 1867 előtt vagyunk, jogosan – de a Magyarország (Vengrija) felírat túl kicsi és pontatlan elhelyezésű. A térképet 1950-ben kisebb eltérésekkel, 1968-ban rosszabbra átdolgozva újra kiadták.

A 2. honv. gépvontatású könnyű tüzérosztály a Gyorshadtest 2. gépkocsizó dandárjának volt a része. A Gyorshadtestet 1939. március 1-én hozták létre átszervezéssel és a Honvédség legkorszerűbben felszerelt katonai egysége volt. Az alakulat részt vett Kárpátalja visszacsatolásában (1939), az észak-erdélyi (1940) és a délvideki (1941) bevonulásban, valamint a Szovjetunió megtámadásában (1941). A gondos rajzoló mindezeket az útvonalakat feltüntette Kassa kiindulóponttal, ahol a tüzérosztály állomáshelye volt. Berajzolták a megvívott ütközetek helyét is, ezek közül az első a Szlovákia ellen 1939 márciusában vívott „kisháború” során történt Szobráncnál; amikor biztonsági okokból a már elfoglalt Kárpátalja határát „tolta el” nyugat felé a magyar katonaság. Ezután következett a puskalövés nélküli bevonulás Erdélybe, majd a délvideki harcok. A legnagyobb megpróbáltatás a Szovjetunióban várta az alakulatot, ahol számos összecsapás következett, az utolsó ütközetet pedig a Dnyec menti Ijzom közelében vívták 1941 őszén. Ezután a felszerelése nagy részét már elvesztett, kifáradt Gyorshadtestet leváltották és hazahozták, majd 1942 elején egy újabb átszervezéssel megszűnt.

A tüzérosztály 10,5 cm-es űrméretű tarackokkal volt felszerelve. A tarack az ágyúnál rövidebb csövű tüzéségi fegyver, a könnyű szó pedig arra utal, hogy a rendszeresített tarackok közül ez volt a legkisebb. (Nem tévesztendő össze az 1942-ben felállított könnyűhadosztályokkal, amelyeket azért hívtak könnyűnek, mert a szokásosnál jóval kisebb létszámúak voltak. Ennek a Don-kanyarban itták meg a levét, mert a németek „igazi” hadosztályoknak való hosszúságú védelmi vonalat osztottak ki a magyar egységeknek.) Nagyon fontos megkülönböztetés a gépesítetttség is, mert ebben az időben a tüzéségnél még általános volt a lóvontatás. Az ukrainai katasztrófális útviszonyok mellett a gépkocsival való felszereltség nem mindig volt előny, a Gyorshadtest összesen mintegy 1200 gépjárművet veszített el a hadjárat alatt.

A térképet kiegészíti egy kis táblázat az „utazások” pontos idejével és a leküzdött távolságokkal, összesen 8527 km-t tett meg az alakulat. A táblázat nyilvánvalóan a hazaérkezés után készült, de a térképre rajzolt útvonal végének képe kissé eltér a korábbiaktól, tehát valószínűleg folyamatosan, a helyszínen rajzolták.

A bemutatott részlet a térkép nyugati szélének kis része, rajta van a leírt bevetések mindegyike, a keleti hadjáratnak csak az eleje. Az útvonal vége Erdélyben: Zabola. Alul egy korabeli 10,5cm-es tarack és a térképre ragasztott táblázat látható. Major Jenő vezérőrnagy, az 1. gépkocsizó dandár, majd a Gyorshadtest parancsnoka részletes jelentést írt a tapasztalatairól:

„Feltűnő jelenséggé mutatkozott meg tisztikarunknak a megbízható térképolvasásban való járatlansága. A honvédség kimagaslóan kiváló térképei elkényeztetően hatottak és nem a domborzat, hanem az úthálózat és a terepfedezet szerinti térképolvasásra vezettek. Tekintettel arra, hogy az orosz hadjáratban a magasabb és alsó vezetésnek 11-féle térkép alapján kellett dolgozni, a tévedések, félreértések részben menthetők. Volt rá eset ugyanis, hogy domborzat nélküli, csak az út-, vasút- és vízhálózatot feltüntető térképeink voltak! :300 000 arányban, amelyen egy kisebb harcmező helyzetét csak megközelítően megadott terület szerint lehetett megjelölni. Gyakori volt az az eset is, hogy ugyanazon méretarányban készült térképből több kiadás került szétosztásra, így tiszta német feliratos, vagy tiszta orosz feliratos, vagy e kettő keveréke, vagy a világháború előtti felvétel még a cári elnevezésekkel és bolsevis kiadás, melyen a községek száma is szaporodott, de azok más nevet is viseltek és amelyen az úthálózat, vasutak, hidak képe már egészen mást mutatott.”

(Bonhardt Attila forrásközleménye, Hadtörténeti Közlemények, 1991)

Hegedűs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu

A m. k. 2. h. v. gépvontatás könnyű
tűzérosztály által megfektet utak : →

mely hadművelés alatt?	oda:	vissza:
Vörpálfalja	1895. márc. 2. - ápr. 2.	370 270
Erdély	1896. jún. 1. - aug. 21.	730 745
Délvidék	október 2. - nov. 1.	1100 910
Országhatár	dec. 1. - jan. 1.	2128 2174

GRAND PRIX SZLOVÁKIÁBAN

Besztercebánya térségében július 11-13. között rendezte meg a szlovák tájfutó szövetség és a helyi SK Hadveo egyesülete Igor és Andreas Patras, valamint Stefan Sorgan vezetésével a 38. Slovak Grand Prix tájékoztatósi futó viadalt, amely másodizben volt párosítva a BB-O Cup küzdelmével. A háromfutamos versenyen 12 ország 370 sportolója küzdött meg egymással a korosztályos elsőségekért. A magyar klubok versenyzői – főként szeniorok – egy első, négy második és egy harmadik helyezést gyűjtöttek be.

Nálunk, Észak-Magyarországon voltak olyan évek, amikor már csak közelsége miatt sem tudtuk kihagyni éves versenynaptárunkból a Szlovák Nagydíj küzdelmeit, de jó néhány éve, mint több más magyar klub versenyzőgárdája, mi is eltávolodtunk a rendezvénytől. Idén a nyári külföldi versenytervünket hirtelen módosítottuk, ugyanis ki tudja miért, nekünk a nagy csábítás ellenére, ezúttal nem délre, hanem inkább északra mutatott a tájolónk iránytűje.

Elmondanám, nem bántuk meg, hogy ezt a szlovák versenyszorozatot választottuk. Ráadásul, további lehetőség egy átfedett időben – a több mint 400 km-re lévő – a lengyelországi Wawel kupa lett volna, ahová végül a lengyel kapcsolatokkal is rendelkező Dornay SE tucatszi versenyzője utazott ki.

Mi Pásztórol pedig, alig másfélszáz kilométer autózás után már a Szlovák Grand Prix 1. napi futam célhelyén voltunk.

Hazánkban idén ezen a viadalon főként szenior versenyzők a BÖF, a BEAC, az ETC, a SMAFC, a HUF, a Tipo TKE klubokból, a Weiler család, valamint szlovák klubja képviselőiben Filó György és fia vettek részt.

A Malachov melletti első napi középtávú futam egy rendkívül technikás (legalábbis számom-

ra), a szeniorok többségének inkább csak járható vizes, mocsaras, mintsem jól futható terepén, M 1:7500 méretarányú térképen, előtte egy komoly nyári záporral vegyítve, vette kezdetét.

Sportági emlékezeteim „legjeiben” a több mint negyven éves versenyzői múltat visszaidézve a néhány évvel ezt megelőzően szintén Szlovákiában lebonyolított Karszt kupa (idén ismét hasonló lehetett a helyzet) bizony felülmúlta az első napi indítás helyére való feljutást. Mire felkínlódtam a rajtba, elment minden kedvem a futástól. Végül, egy jó térképet,

terepet, pályát kaptunk. Már azt hittem megúszom a terepen az előre behírdetett mocsaras területeket, de a pálya vége felé egy réten a nagy fűben nem látva a víz mélységét, engem is rövid ideig fogva tartott hús nedűjével a vizenyős terület.

A célban úgy láttam, volt dolga a mentősöknek is, miközben megtudtam, hogy szlovák barátom, Juraj Prekop a terepen egy komolyabb sérülést, bokatörést szenvedett. Jobbulást kívánok neki.

A futam után, a sátorozó magyarokkal: dr. Gombkötő Péter, dr. Nagy Árpai, Molnár Tibi és családja valamint Mozsárékkal együtt belaktuk a szintén ideális körülményeket biztosító Tajov-Velky Dvor autósáncinget.

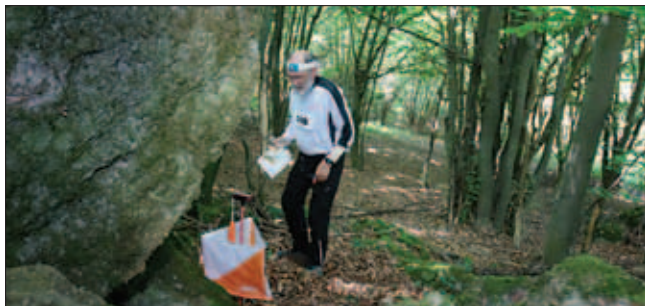
Másnap a Bugár Józsiéknak szállást adó gyönyörű kis bányavidék pici településére, Spania Dolinara – Úrfalu – vezetett az utunk. Itt rendezték meg M 1:4000 méretarányú térképen a 2. napi futamot. A falucska központi terén felállított célhely környékén a népes számú túra-verseny résztvevőivel kicsit zú-

A magyarok kis csoportja, balról a második Jenei Margittal, az egyetlen magyar győztesrel

Eddig tartott a versenyzői pályafutásom?

Szeccsödi Ákos (BEAC) a 3. napi futam 31. kódú pontjánál

holtan voltunk, de bizony igaz a mondás, sok jó ember elfér együtt kis helyen.

Volt itt minden, minden mi szem szájnak ingere. Étel, ital, sportfelszerelés, kirakodóvásár – közte Tokár Ági és munkatársa révén magyar sportszer sátor is várta a vásárlókat.

E futamra befutott klubtársam Fedelin Tibor és a Weiler család is.

A falucska és annak látványossága igen, viszont a versenyterep, legfőképpen a csupán durva nyílt területtel (ISOM 403) ábrázolt kőmezős, félig meddig letiltott meredek oldala, teleszórva megannyi ellenőrzőponttal, nem túlzottan nyerte el a tetszésemet. Persze, versenyzője válogatja...

Ráadásul, itt a kötenger között a futócipőm is feladta magát,

ráadásul innen továbbhaladva még a 6. ell. pont (62 kódjelű pont, M 60) aljába is bezuhan-tam.

Azt meg már a célba vergődésem után láttam, hallottam, hogy a hegyszarvoldalon a többcélú rendezvény – tájfutás, maratoni futás (vagy mi a csoda) és a gyalogtúra – sikeres lebonyolítása érdekében igen erős hangú rakétákat lőttek a levegőbe... nekem azt mondták a medvék elriasztására szolgált a durrogtatás!

A küzdelmek befejeztével a faluközpont szabadtéri színpadán egy igen látványos első és második napi, díjátadásokkal egybekötött eredményhirdetést tartottak, ahová második napi teljesítményük alapján két magyar győztest, az éppen erre a futamra betoppant klubtársamat Fedelin

Tibort (HUF) és Jenei Margitot (BÖF) szőlítették ki.

A sprint futam után visszatérve Velky Dvor campingjébe, a közeli sportpálya egyik részűs oldalában egy fura, de annál izgalmasabb labirintus verseny várt a résztvevőkre, tudomásom szerint magyar indulók nélkül. Mi is a részvétel helyett inkább a focipálya másik sarkában lévő panzió éttermébe siettünk ebédelni és sörözni.

A harmadik, záró időkiegyenlítő futamra Besztercebánya déli részén került sor M 1:10000 méretarányú térképen. Több magyar szenior versenyző, így Jenei Margit, Németh Tünde, dr. Németh Ágnes, dr. Gombkötő Péter, dr. Nagy Árpád, Molnár Tibor és én, korosztályunkban még az összetett érmes helyezésekért küzdhattünk.

Jómagam rekkenő hőségben a Tokár Ágától kapott új cipőben Weiler Virággal – aki szerintem csak edzett egy jót –, rohantam ki a fehérerdős terepre.

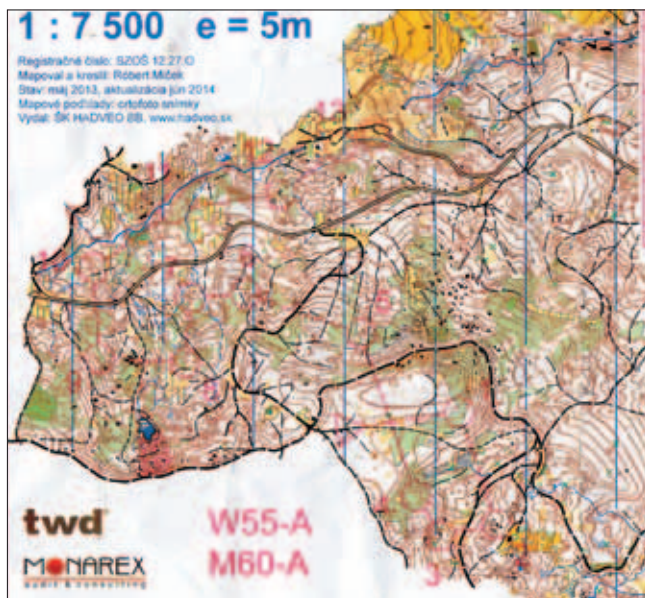
Rögtön kikaptam a fele távig szalagozott első szikla (!?) pontomat, majd továbbhaladva a menetközben lévő, háromszög-gel jelzett sziklatömböt (inkább kő volt) nem észlelve fogtam a kettést. A négyesnél beértem az addig majd négy perc előny-nyel előttem indult barátomat, a kassai Onder Antont, majd kissé felpörögve együtt nyomtuk tovább. A 11. pont, melyre már számítottam, hogy itt sem lesz hű de nagy szikla (erre a fekete háromszög jelzésre én nem ilyen valóságot vártam), hát így is lett. Ezt követően a 12-es pont mákszemnyi orrocskája után jött a tömegmultust hozó szikla-tömbegységbe elrejtett gyűjtő előtti ellenőrzőpont megtalálása. Az itt elhelyezett ellenőrzőpon-tok közül nekem a könnyebb, a 31-es volt a pontom. Picit hibáz-

tam, de hát futnom kellett, mert a négyestől végig velem tartó kassai barátomat mögöttem kellett tartanom.

Megnyomtam egy kicsit, de a célvonal előtt egyetlen lépéssel berogyott a térdem. Nem volt mit tennem, bevetődtem a célba, így tudtam csak az összetett második helyezést megszerezni.

Egy kis megpihenés után, ekkor még nem túlzottan érdekelt a fájdalom, de később éreztem már, komolyabb baj lehet. Tokár Ági elvitt a mentőkhöz, lekezeltek. Itt nem vállalva a helyi kórházi kezelést, lefagyasztózza a sérült testrészeket – hát, váll, bordák tájéka, kéz – megígérve az itthoni gyors orvosi jelentkezést, komoly kínok közepette vezettem haza a gépjárművem. Itthon aztán – 40 év után derült ki –, hogy valójában a sorozatos „ajajgatásomat” megdögléseimet verseny közben mi okozza. Kár, hogy ez az állapot, betegség, már nemigen gyógyítható. Hát ennyit a saját nyafogásomról.

A fiatal beszercebányai rendezőgárda a harmadik napi futam céljában tartott összetett eredményhirdetés során, végül egy magyar

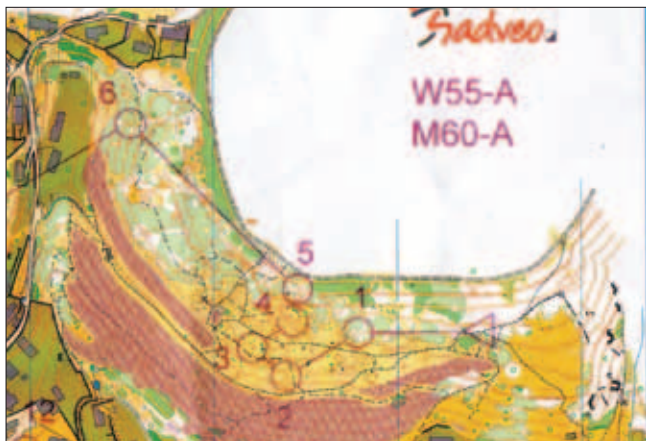
1. napi versenyterepe az M60-as pályával

versenyzőt, Jenei Margitot BÖF szolgált ki a dobogó legfelső fokára, majd Németh Tünde SMAFC, dr. Németh Ágnes Tipo TKE és az utolsó napon helycserékkel dr. Nagy Árpád ETC és jómagam is második helyezést értünk el. Dr. Gömbkötő

PéterTípo TKE harmadik lett. Filó Gyuri szlovák egyesületében éppen Molnár Tibit szorította le a dobogó harmadik fokáról. Klubtársam pedig csak most bánhatja, hogy nem tudott eljönni az első futamra, ugyanis K3-ban ezt a záró futamot is megnyerte. A díjazás során mindenki azonos, aranyos színben pompázó komolyabb súlyú díszes emlékérmé mellé emblémázott pólót és sok más egyéb kisebb tárgyjutalmat, ajándékot (boroskát is) kapott. Ez igen, ez a díjeső példa lehetne itthon is. Az anyagiakról annyit, – négyünknek – közte csak ketten futottunk, a nevezés, parkolás, a sátorozás kijött 65 euróból. Szóval, ha megéljük, és nem karsztvidéken lesz, jövőre újra elmegyünk a 39. Szlovák Nagydíjra.

Részletes eredmények, fotók megtalálhatók a <http://www.hadveo.sk/bbocup/en/> linkre kattintva.

(Popey)

2. nap a durva nyílt terület ezúttal teljes talajfedettséggel kömezőt-kőfolyást takart (2-3-4 pont)

Irány Csehország! (8. rész)

BELE A ZÖLDDBE! - A CSEH-MORVA-FELFÖLDÖN

Idén nyáron –egyetlen magyar klubként– egy három fős csapattal a HSH Vysočina Kupára látogattunk el.

A verseny két névadója közül az egyik a HSH Sport számítástechnikai és sportszerkereskedés, sátruk minden jelentősebb cseh versenyen ott van. Aki egy bizonyos összeg fölött vásárol náluk év közben felszerelést, az ingyen indulhat a versenyen.

A másik névadó a Vysočina tájegység, magyarul Cseh-Morvadorság vagy -felföld, a nagyjából Brünn és Prága között elterülő nem túl szintes, változatos növényzetű, hullámzó táj. Aki vonattal vagy autóval utazik Prága felé, Brünnből kezdődően, a síkság monotonitása után valósággal felüdül, amikor erre a varázslatos vidékre érkezik. Nincsenek nagy összefüggő erdőségek, hanem az ilyen tájban aranyárgán pompázó gabonátáblák közé mozaikszerűen ékelődnek be a kisebb sötétlő fenyves erdők, elszórvá apró falvakkal, tavcskákkal. Az erdőfoltok pedig remek tájfutó terepeket rejtene, helyenként mákostészta-szerűen meghintve gránitsziklákkal, mindenféle vízesárok, mocsarakkal, süppedős mohával borított talajjal.

A versenyt a Chrudim melletti Chrast városka klubja rendezi minden évben, idén már a huszonegyedik volt. Ez alkalommal székhelyüktől viszonylag messzire, bő száz kilométerre vitték a rendezvényt, a Jihlavától délre fekvő Salavice falucska közelébe, a 2010-es cseh klasszikus OB terepére.

Jihlaváról tudni kell, hogy hajdan az ezüstabányászat központja volt, míg ki nem merültek a bányák. Éppen Cseh- és Morvaország határán helyezkedik el, olyannyira, hogy a

város nagyobb része még az egykori morva tartomány területén, néhány újabb kerület viszont már cseh földön terül el. Ma ennek persze nincs különösebb gyakorlati jelentősége, hacsak nem erősödnek meg a jövőben a Morvaország függetlenségét, vagy legalábbis önállóságát kívívni szándékozók. A város ma a szintén Vysočinának nevezett kerület székhelye.

A város sörgyárát 1860-ban alapították, alapsőre a Ježek (magyarul sündisznó), a város címerében is van két tuskéshátú, a város német nevéből (Iglau) eredetethetően, az Igel szó németül ugyanis sündisznót jelent. Egyik magyar vonatkozása, hogy a felvidéki Igló (ma Spišská Nová Ves) is róla kapta nevét, mivel azt Iglából-Jihlavából érkezett német telepesek alapították. Másik magyar vonatkozása, hogy Gustav Mahler, aki később a budapesti Operaház igazgatója is volt, itt töltötte gyermekkorát – apja vendéglős volt a városban. És ha már a zenénél tartunk, említsük meg, hogy Jihlava a „szőlővárosa” a XIII. stóleti (XIII. század) nevű,

gótikus rockot játszó együttesnek is. A verseny központját Salavice mellett, az erdő szélén egy jó nagy lekaszált réten építették ki. Itt volt a "korlátlan" befogadóképességű ideiglenes kemping, mindenki kényelmesen választhatott helyet magának, és még az autókkal is oda lehetett állni a sátrak mellé. Volt nagy sörátor, csapolt Chotěboř sörrel, sült kolbászsál, meg minden jóval. A névadó HSH-n kívül még 4-5 félé kereskedő árult felszerelést, sokat akciósan, és például a cseh tájfutó újság tavalyi számaihoz is ingyen hozzá lehetett jutni.

A bő 1000 induló összetettben három napon át küzdhetett, de a fő versenyt több különféle kísérő rendezvény színesítette. Bemelegítésként csütörtök este egyből egy éjszakaival kezdtünk. Itt rögtön sikerült a legjobb eredményeinket elérnünk, bár még jóval szűkebb volt a mezőny (összesen 60 fő): két győzelem és egy ezüstérem. Az éjszakai pályái viszonylag tiszta erdőkben vezettek, és meglehetősen kellemesre voltak méretezve (nálunk H45-ben 4,4 km/160m).

Éjszakai – jobbra még fehérben

Bele a zöldbe! – 1. nap

Bele a zöldbe! – 2. nap

A csehekre jellemző, hogy mindent nagyon praktikusán oldanak meg. Megérkezvén a terepbemutató térképből is akartam vásárolni, gondolván, hogy péntek délelőtt majd még kimegyünk egy kicsit átmozgatni a délutáni első etap előtt. De a rendezők azt mondták, hogy ha indulunk az éjszakain is, akkor a terepbemutató már nem lesz nagy újdonság, hiszen azon is az éjszakai pontjait használják. Az már más kérdés, hogy így az edzőtérkép alapján előre meg lehetett volna ismerni az éjszakai pontjait, de aki sportszerű volt, nyilván nem tette. Egyébként is sok mindent egyszerűen elintézték a „légy sportszerű!”

szlogennel, például befutás után nem kell leadni a térképeket, csupán megkérnek rá az értesítőben, hogy ne mutasd meg a még nem futott klubtársadnak. Az éjszakaival ellentétben a napali futamokon úgy tűnt, hogy a pályakitűzők azt a feladatot kapták, hogy a terepen lévő összes zöldbe hajtsák be a versenyzőket, és ezt sikerrel meg is oldották. Ami zöldek egyébként úgy a terepnek csak mintegy 10-15 százalékát jelentették. Úgyhogy néha-néha ugyan láttunk egy-egy égis érő fákból álló, gyönyörű, aljnövényzet nélküli fenyvest, de jobbára az írtások helyére ültetett 2-es zöld fiatalosok-

ban csalinkáztunk. Megjegyzem, ez a 2-es zöld a mi fogalmaink szerint inkább 3-as, és bár át lehet menni benne a fiatal fenyőfák között, látni azonban szinte semmit. Nem hogy hiba nélkül kikapni egyből egy szikla pontot a mélyében. Úgyhogy aki forró fejfel rontott be egy ilyen zöld foltba, hogy „majd csak meglesz”, az jobbára a vakszerencsére bízta magát. Finom térképolvasással és a megfelelő támadópont kiválasztásával, no meg jól megválasztott tempóval persze meg lehetett hiba nélkül oldani.

További feladatot jelentett a sziklarajz megfelelő értelmezése. Az összes követ nem lehetett a 10 ezres térképen ábrázolni, a helyesbítő a sűrűbb részen egy bizonyos (úgy másfél méter) körüli mérethatárig inkább üresen hagyták a térképet (különben fekete lett volna az egész), vagy egyszerűen egy darab fekete háromszöggel (sziklacsoport) megoldották a dolgot. Akkor is, ha az a sziklacsoport akár 10-15 méter átmérőjű volt. Így van ez rendjén, hiszen maga a háromszög jel majdnem ekkora területet fed le. A versenyt a legjobbak is megtisztelték, női elitben Iveta Šístková (korábban Duchová) nyert, ami nem meglepő, mert a Világ bajnokságon alig héttel korábban két Top 20 és két Top 10 eredménnyel alighanem a legeredményesebb cseh női versenyző volt. A VB-t megjárt férfi válogatottak már fáradtabbak voltak, így az összetettben Pavel Kubát és Adam Chromý csatázott az elsőségért, míg például a VB-ről hazatért (és az áprilisi EB-n váltóban ezüstérmet szerzett) Jan Petržela és Vojtěch Král pihenősebbre vették, és csak az első két napon indultak.

A második nap délutánján két kísérő verseny is volt, egyrészt egy „mikrosprint”, amit teljes egészében egy labirintusban bonyolítottak le, másrészt az elmaradhatatlan sörváltó, abból sem csak egy

sima mezei verseny, hanem a Cseh Sörváltó Bajnokság. Némelyik csapat bozóttruha helyett inkább jelmezbe öltözött, az egyik például tiroli népviseletbe, és mivel egy férfi és egy női ruhájuk volt, a csapatuk pedig két fiúból és egy lányból állt, így az egyik fiúnak lányruhában kellett futnia. Mivel népes számú csapat versengett, így a több selejtező, középdöntő, elődöntő után a döntő már alkonyatba nyúlt, az élelmesebbek fejlámpával futottak. Az első napi középtáv és a második napi klasszikus után harmadik napon vadászrajttal ismét középtávot futottunk. Ez azért marad emlékezetes számomra, mert akárcsak Gueorgiounak a VB-n, nekem is sikerült egy pontot kihagynom úgy, hogy körülbelül 10 méterre futhattam el mellette, és mindezt csak a célban vettem észre. Hiába, no, ő is öregszik, meg ezek szerint én is... Az időjárás idén kegyes volt hozzánk, csupán odafele útban áztunk meg Třebíčben, városnézés közben, utána három napon át ragyogóan sütött a nap, kicsit még túl meleg

Bele a zöldbe! – 3. nap. A 13-as maradt ki...

is volt. Ez abban is megmutatkozott, hogy a rendezők tájékoztatása szerint a tavalyi 25 helyett idén 100 m3 víz fogyott, és 34-gyel szemben 47 hordó sör. Végül, Csehországban szokatlan módon, teljesen száraz sátort csomagolhattunk össze. Kiosztottunk sok-sok szórólapot a jövő évi Hungáriáról, és a csehek érdeklődve nézegették. Hátha sike-

rül egy részüket elcsábítani hozzánk versenyezni! Nem lesz ugyan könnyű, vélhetőleg jövő nyáron is lesz náluk 8-10 nagy nyári többnapos verseny. No, nem feltétlenül a Hungária helyett, de előtte vagy utána nekünk is érdemes lesz valamelyiket kipróbálni. Irány Csehország!

Kovács Gábor

Őszi Boróka Kupa és Böllérfesztivál nov. 15-16.

www.astrois.hu/borokakupa

BUDAPEST UTÁNPÓTLÁS VÁLOGATOTT EDZŐTÁBOR ERDÉLYBEN

Mintegy másfél évtizedes szünet után újra önálló edzőtábort szervezett a BTFSZ az utánpótlás válogatottak számára. A célpont Erdély volt, egyrészt a jövő évi kolozsvári ifi EB felkészülés apropóján, másrészt egy pályázati forrásnak köszönhetően. Scultéry Márton főtitkár beszámolója.

Kicsit talán túlzó a bevezető mondat, hiszen Bp. válogatott programok az elmúlt években is voltak Gyalog Zoli és más önkéntesek szervezésében, de jellemzően csak az MTFSZ-programokkal közösen és/vagy rövidebb, egy hétvéges versenyeken való részvételként. Ez a mostani tábor viszont kereken egy hetes volt július végén és augusztus elején, amelyet döntően én szerveztem a friss elnökségi tag, Zsebeházy István segítségével. A résztvevők 17 budapesti és egy vidéki fiatal, valamint – érintett szülőként is – két felnőtt (Zempléni András és Hajjas Csilla) voltak. Az utazási végpont Székelyföld volt, amiről valószínűleg sok minden beugrik az olvasóknak, csak a tájfutó élmények nem. Mert bár Csíkszeredában van működő tájfutó egyesület, inkább csak sítájfutó versenyek rendezé-

sehez megfelelő, de tájfutás szempontjából elnagyolt térképekkel rendelkeztek. Tavaly azonban elkészült egy új térkép Földi István

és Barkász Dániel munkájaként a várostól délre a Déli-Hargita egyik nyúlványáról, amin most júniusban megrendezték a román váltóbajnokságot és egy kupaversenyt. Az idén egy újabb kisebb térképpel bővült a repertoár, ugyanis még a tavalyi év folyamán sikerült elnyernem egy NEA-pályázatot kifejezetten térképkészítésre és edzőtáborozásra, így a mostani tábor finanszírozásának is ez volt az egyik eleme. Nem közvetlenül Csíkszeredába utaztunk azonban, hanem az első és az utolsó éjszakát Kolozsváron töltöttük, ahol Tőkés Árpád, a

Nehéz terep

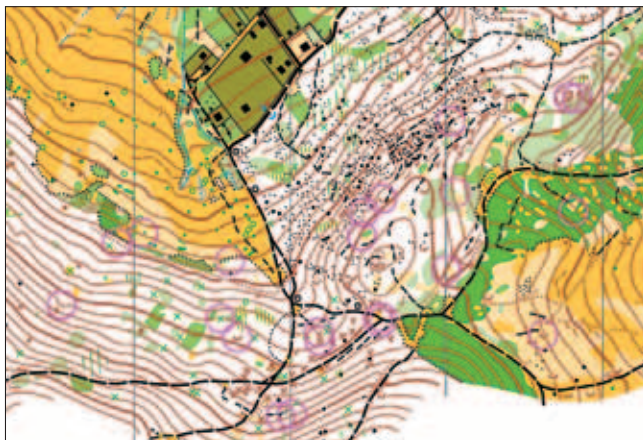
Az edzőtábor résztvevői

A downhill edzés pályája

TranSilva klub edzője (és egyúttal a román ifi és junior keret szövetségi kapitánya) készült számunkra összesen négy edzéssel. Itt a fiatalok megismerkedhettek a Kolozs megyei Bükkalával, és a jövő évi ifi EB-re letiltott terepek tőszomszédságában edzhettek. Az egyik edzés sprint volt a Monostori-lakótelep déli részén, ahol az idei Transylvania Open egyik napja is zajlott. Mint most megtudtunk, eredetileg ez volt az ifi EB sprint-jére kiszemelt terület, de a nemzetközi ellenőrzőbíró kérésére végül elvetették a túl sok kerítés miatt.

Csikszeredában a fennmaradó 4 éjszakát töltöttük egy kétszallagos hotelben félpanziós ellátással. Itt összesen 6 edzésre került sor, továbbá egy kirándulásra a Gyilkostóhoz és a Békás-szorozhoz, illetve még az odaút folyamán meglátogattuk egy strandolás erejéig a híres szovátai Medve-tavat. A székelyföldi edzésekre csatlakozott hozzánk a nagyváradi magyar tájfutó egyesület is 10 fővel, így az edzéseken részt vevők száma 30-ra nőtt. Ez lehetőséget adott többek között egy színvonalas tömegrajtos farsta edzésre – ahol az egyik pályáról az egymást megbolondító nagyfiúkat kielőzve a 13 éves Gárdonyi Csilla jött be először. Emellett volt

Bele a zöldbe! – 3. nap. A 13-as maradt ki...

downhill-pályás edzés részben mocsárban (ez látható a térképészleten), illetve csillagpályás memória-edzés is ugyanezen a terepen. Már ezek is alpesi jellegű erdőkben zajlottak 700-850 m-es tengerszintfeletti magasságban, de az egyik délután felmentünk Hargitafüldőre is 1300-1400 m-es magasságban edzeni. Mivel a sitájfutó térkép itt nem adott lehetőséget finom pontföggásra és a technika gyakorlására, itt egy score (pontértékeléses egyéni pontbegyűjtő) edzést alkottunk Istivel. A feladat inkább az útvonal-optimalizálás volt, könnyebb –

legalábbis annak szánt –, és olykor látványos (pl. a Kossuth-szikla tetejére helyezett) pontokkal.

A tábor finanszírozása 4 részből tevődött össze. A már említett pályázati forrás fedezte egy részét, de hozzájárultak egyes klubok is, valamint nem lehetett elkerülni, hogy legyen a családi kasszákat terhelő önrész sem. Mindezekon felül azonban a BTFSZ állandó bevételei közül a törzstámogatói felajánlásokból is jócskán fordítottunk a tábor költségeire, így a támogatóknak ezúton is köszönjük a befizetéseket!

SPRINT VERSENYEK A TÁJBRINGÁBAN

Hasonlóan a tájfutáshoz a tájbringában is három távon rendeznek világversenyeket – ezek közül a legújabb és egyben legkevésbé kiforrott versenyszám a sprint. A másik két számmal szembeni elvárások sokkal egyértelműbbek: a hosszútáv legyen hosszú – a 100-120 perc bringával nem is számít extrémnek, de már ehhez is kihívás térképet helyesbíteni – és persze legyen benne útvonalválasztás, naná. A középtáv legyen „odafigyelős”, nem

baj ha küzdős a terep, szeretjük ha van benne egy kis bringatechnika, legyen sűrű úthálózat, összetettebb tájékozódási feladatokkal.

És aztán jött a sprint, ha a futóknak van, nekünk miért ne legyen? De, hogy mit is várunk ettől a versenyszámtól, azon kívül, hogy 20-25 perc legyen a győztes idő, az még 7 évvel az első hivatalos sprint vb után sem teljesen tiszta. Az eddigi terepek között volt szinte már minden: sífutóstadion közepesen sűrű

nyomhálózattal, városi környezet még éppen feldolgozható jelsűrűséggel, skanzen tekervényes aszfaltösvényekkel, városi részek kombinálása a szinte már kiolvashatatlan városszéli ösvénydsungelekkel, na és ott van nagy kedvencünk az ösküi pampa, szintén a kiolvashatóság határát súroló ösvényhálózattal – de ott legalább senkit nem érdekelnek az ösvények, ha nem csak szabad, de lehet is tekerni bárhol.

Nem is kell sokat keresgélnem, ha merő-

ben eltérő stílusú pályák után kutatok: rögtön a tavalyi két világversenyről tudok bemutatni hármat (lásd. a térkép-részleteket A-C) – tudnék, ha nagyon akarnék négyet is, ami nem kis teljesítmény, ha bele vesszük, hogy ez mind döntő térkép, mert selejtezőt nem rendeznek, de a lengyel EB rendezőgárdája megtervezett 3 sprint versenyt, mire egyen végül eredményt bírtak hirdetni.

A: A lengyel EB-re megálmodott pálya

B: Na igen, ez merőben más stílus, ha nagyon keresek, egy-két útvonalválasztást találok benne, de a fő feladat nem elrontani az átmenetenkénti 2-3 elágazást, ami 190-es pulzusnál igenis feladat – hiába egyszerű a pálya – van az a tempó, ami mellett kihívás a hibátlan tájékozódás.

C: Valahol a két előző példa között van az észlő vb sprint száma. A pálya eleje kicsit erős volt – nem én voltam az

elrontás – ezt viszont tényleg csak a két paralel folyó verseny kényszere szülte. Ettől függetlenül tudta azt a pálya, ami szerintem egy jó sprintet jellemez: maximális tempó mellett folyamatos koncentrációt igényelt. Nem gondolom, hogy ez a stílus az egyetlen üdvözítő megoldás a sprint-versenyekre, de mindenképp kíváncsok, hogy a pálya a tájékozódási feladaton kívül fizikai kihívást is jelentsen, márpedig ha a táv rövidebb,

részlete Zamosc történelmi belvárosában – ami egyébként csodaszép, de meglátásom szerint az egyszerűbb részek sem könnyen emészthetők kerékpározás közben – versenytempó már nem is említék –, de egyes átmenetek a műfaj ellen elkövetett erőszakértelnek minősülnek. Vegyük például a 14-15-ös átmenetet: aki asztal mellett ülve egy percen belül megmondja a vétel útvonalat, az legyen büszke magára – segítségképp elmondom, hogy a 3 piros vonal keresztben az úton esetenként 30-40 fokból álló lépcsősort jelent, ami bringával nem annyira vicces. Szerencsénkre a verseny előtt két nappal a rendőrség beintett – ők úgy érezték egy üdülővárosban nyár közepén nem kéne erőltetni a versenytempóban való kerékpározást keresztül-kasul mindenem. Így jött a „b” terv, beáldozták a sprintváltó terepét, és megrendezték ott a sprintet – másodszor nekifutásra sikerült is (B-térkép)

egyetlen, aki az első pontra menet rögtön elvesztette a fonalat a derékig erőfűben direkt a kedvünkért nyírt labirintusban, és az utána következő sífutóúthálózatot sem volt könnyű kiolvasni. Én ezt a pályát egyértelműen túl aprólékosnak éreztem – az időeredmények viszont arra utalnak, hogy a mezőny egy része még boldogult ezzel a jelsűrűséggel.

És hogy miről jutott mindez eszembe? A július közepi sprint OB-ról (**D**). Erre az alkalomra László mert egyszerű pályát tervezni. Nem is egyszerűt, ősrpmitívet – bármely tájfutóversenyen elment volna N10D-nek, ha egy kicsit rövidebb. Na jó, ebbe belejártott az is, hogy sok minden kötötte a pályatervező kezét – a terep ugye adott volt, de az aznap rendezett Gerecse maraton útvonalát sem volt célszerű túl sokszor keresztezni – kicsit hülyén néz ki az a 11-es pont, tényleg mintha minden elágazásba pontot akart volna tenni, nehogy valaki véletlenül

a tempó értelemeszerűen nagyobb lesz – az egyensúly megtartásához ez egyszerűbb tájékozódási feladatot kíván.

Füzy Anna

RAGADÁS ÉS VERSENYRENDEZÉS

Lehet, hogy csak keveseket érint, amit írni fogok, és gyakran elgondolkodom, hogy a tájfutás egésze szempontjából van-e értelme a mondandómnak, bár talán mások is átéltek, amit én.

A versenyeket többnyire nem az én korosztályombeliek rendezik, és lehet, hogy nekik fogalmuk sincs arról, hogy milyen problémáink adódnak a már sokat emlegetett kategória összevonásokon és az időskorúak pályakitűzési igényein kívül.

Az alábbi jelenleg engem nem érint, de fontosnak tartom foglalkozni vele.

A ragadás a kezdetektől fogva létezik a tájékoztatósi sportban, megítélése változó, attól függően, kinek mik a céljai a sportban, milyen képességei vannak, és hogyan ítél meg másokat.

A tájfutás két részből áll, de valamilyen a tájékoztató nincs azonos rangon a futással. Gondoljatok pl. arra, hogy verseny után hányszor hangzik el a versenyzők szájából az a mondat: „Ha nem keverek, akkor ...! Mintha csak az számítana, hogy hogyan tudja valaki lefutni a pályát!

A helyzet egészen más az időskorúaknál. Főleg a nőkre gondolok, a férfiak véleményét nem ismerem ebben a témában. Nálunk van olyan, aki még fut, „akár a nyúl” és tájékozódni is tud. Van, aki fizikailag gyenge és technikailag jó, van aki sohasem tanult meg tájékozódni (jól), de futni tud. A másik után.

Sajnos előfordult még az is, hogy valaki így már többször állt dobogón is versenyeken, bajnokságokon.

Ha „elől” indul, bárkivel végig megy, aki utána rajtolt, és ha úgy hozza a sors „jobb lóra vált”. Ez utóbbi miatt többször előfordult, hogy megverte a tájékozódni tudó, ámde rosszabb fizikai állapotban levő sporttársát. Gátlás nélkül lehajrázza azt, akinek a hátát makacsul, maximum 10 méterről nézi végig, majd a dobogóra úgy áll fel, mintha önállóan érte volna el eredményt.

Egyenlő esélyeket kellene teremteni. A rendezők az időskorú kategóriákban rajthoz állt néhány embert, az indítási időközök figyelmes megválasztásával – nem 2-3 percenként, hanem – mivel belefért a rajtlistába, minimum 6 percenként, vagy akár 10-12 perces időközzel rajtolthatnának.

Azt hiszem, más kategóriákban is okozott már gondot az „utánfutó versenyző”, de a rajtidőköz növelése csak a kis létszámú mezőnyökben lehetséges, másutt, más megoldások lehetségesek. Mindenesetre az általam javasolt megoldás kevesebb energiát igényel, mint a pillangós és egyéb elágazó pályák megtervezése, csak egy kis odafigyelés szükséges, amivel legalább a senior versenyzők „csapatba verődése” megnehezíthető.

Ez biztosan számítana az idősebbek lemorzsolódásának csökkentésében, együtt a „senior pályakitűzéssel” = technikailag igényes, fizikailag könnyebb; és a korcsoport összevonások mérséklésével: 55-65, 60-70 éves ne fussan egymás ellen.

Ha már a mi sportágunk az egyetlen, amelyik „életfogytig” biztosítja a sportolást szervezett keretek között, akkor ezt valószínűleg is meg úgy, ahogy az érintetteknek a legjobb.

Hanusz Mária

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vízálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézer nyomtatóval nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiváltva a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretük: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x610 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

**MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG**

GRAFFIC-COM_{BT}
SPORT – DEKOR – AJÁNDÉK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

PRETEX
TÉRKEP PAPIR

UTOLSÓ NORMÁLTÁVÚ OB SELEJTEZŐVEL!

**Országos normáltávú egyéni bajnokság
2014. Október 11–12. Kiskunmajsa-zsana**

A Maccabi Vívó és Atlétikai Club Tájékoztató Futó Szakosztálya 2014. október 11-12-én rendezi meg a 2014. évi Országos Normáltávú Egyéni Bajnokságot Zsana környékén.

Az első napon, szombaton a selejtező futamok lesznek, majd vasárnap a döntő futamok.

A verseny érdekessége, hogy a versenyszabályzat változása miatt ez lesz az utolsó olyan Normáltávú OB ahol versenyzők még selejtezőkben elért eredmények alapján döntik el, ki melyik döntő futamban indulhat. 2015-től megváltozik a szabályzat és megszűnik a selejtező. Egyelőre annyit lehet tudni, hogy egy futamos lesz a normáltávú bajnokság és az év végéig fog megtörténni a részletes szabály megalkotása.

Az idei ONEB-re olyan területet sikerült találni ahol még soha nem volt tájékoztató futó-verseny. A térkép készítése már 2013-ban elkezdődött és legalább 10 km² új területen futhatnak a Bajnokságon résztvevők. A jó térképre és jó pályákra Forrai Gábor és Forrai Miklós munkája a garancia, de a színvonalas és következetes, minden figyelemre kiterjedő kontrollt Spiegl János fogja biztosítani. A terepet így lehetne jellemezni: nyílt és félig nyílt

homokbuckás területek, valamint zömében jól futható fenyves, helyenként sűrűbb akácok, nyárfaerdő.

A verseny fő támogatója a Kiskunmajsai Jonathermál Gyógy és Élmenyfürdő, amely a versenyzők számára erre a hétvégére 50%-os fürdőbelépőt biztosít. Erdemes a Fürdő által ajánlott szállásokat is figyelembe venni, mert mindössze kb. 20-km-re található a verseny helyszínétől.

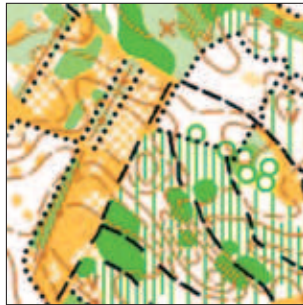
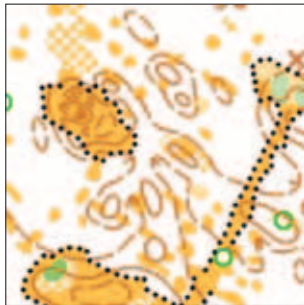
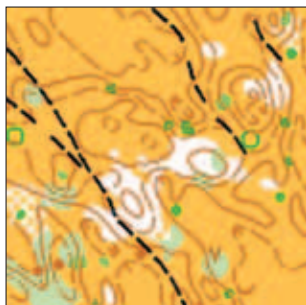
A Maccabi Vívó és Atlétikai Club Tájékoztató Futó Szakosztály összes rendezője törekszik arra, hogy versenyeit a legszínvonalasabban „mindent a versenyzőért” szellemben rendezze a tájfutó társadalomnak. Reméljük a 2014. évi ONEB-en ezt élőben is megtapasztaljátok és ez a bajnokság maradandó, kellemes emlékként marad meg a versenyzők emlékezetében.

Találkozunk október 11-12-én Zsanán, egy kellemes őszi hétvégén, sportágunk talán legrangosabb bajnokságán.

Gyere el az idei ONEB-re, hogy Te is bekerülj a sportág történetébe, aki még indult selejtező futamon!

A verseny honlapja: <http://tajfutas.maccabi.hu/index.php/hu/egyeni-normaltavu-orszagos-bajnoksag-2014>

Paskuj Máttyás

Jonathermál
Gyógy- és Élményfürdő,
Motel, Kemping

VERSENYKÍRÁS INVITATION

KISKUNMAJSA

Információ: Jonathermál Zrt.
H-6120 Kiskunmajsa, Kőkút 26.
Telefon: + 36-77/481-855
E-mail: info@jonathermal.hu

www.jonathermal.hu

A MAGYARORSZÁG 2014. ÉVI
ORSZÁGOS NYÍLT TÁJÉKOZÓDÁSI
FUTÓ NORMÁLTÁVU EGYÉNI BAJNOKSÁG
KISKUNMAJSA – ZSANA
2014. OKTÓBER 11-12.
HUNGARIAN OPEN LONG
DISTANCE CHAMPIONSHIP 2014
KISKUNMAJSA – ZSANA
11-12. OCTOBER 2014.

www.tajfutas.maccabi.hu

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

SILVA
Get out there®

ultra gyors
szélesebb tű
több referencia vonal
dupla csapágý a stabilitásért
forgatható szelence, és spectra festés

Újdonságok:

2014-es modellek

MOSCOMPASS Modell 9 Star

moscompass tájolóék teljes választéka.

- ★ gyors
- ★ stabil
- ★ vékony tű

Tőlünk számlát is kapsz, így a pályázni is tudsz moscompass-ra!!!!

TEREPFUTÓK BOLTJA

1134 Budapest, Dózsa György út 61–63.
(A kék metró megállónál)

infóvonal: (+36-1) 7 888 888

Foto: Matthe István

Címlap: Szuromi Hanga Ifjúsági Európa-bajnok
Hátsó borító: Kelemen Bernadett (PVS) középtávú bajnok

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

1215-8526
850 Ft